

مکرمہ شریف
مکرمہ شریف
مکرمہ شریف
مکرمہ شریف
06/07/2011

جوبه کلي جبارم و زبنيچ پک ديم کيچا کند
 بود انشا اس که باب بساي شير کمر بر موي ملي کند
 در راز دوياس باز و باندا حق بر کند نو کند پک خواهد
 بود اران باب شيريد دور کند بعه روغز کنجد با شير ملي
 کند حمان شود که يي مود کند نيامه باشد نيزان حق
 علاج باد مودر ر سلوي و انزابا و کي
 بسايه و جام بزر کند زبني و غز کنجا، بدار و مده جمل روز
 بعد از ان روغز مذکور را بدها جاي که باد خود باشد
 طوبه کند نه هفت هفتين کند موي بر آيد و باد بکند بود
 بزمان حق بجه و نغاي پنج جوب کي پياده
 و فضل کند بسور ذو خاکسزان بجايد معان مقدار کفه
 را با ايد بجا کند مودر بوز با قدر هي روغز کي با بخت ملي
 کند با خرد و خارش و نخلی مودر و زبني بود
 نیکو شود بزمان حق بجه و نغاي زبني و نغاي
 سبيده ان واسکه کويند با بوسايد و باب سوي دالان
 مودر کند بعد انان مله کند مودر موي بر نيايد کي کي
 خوس را مالده موي بر نيايد بزمان حق بجه و نغاي

کوت پس روغن کماله الله شکره
کدو بزمانه الله اذی
شاه سید عیسی غم پیری بارو غرقان
طلا کد کدوی شرف و دلاز شود
باینند و لو کرد و منسل بجا کند با کبر ماد کا و بسای بارو
نایخ بزد ایراد رساله از م
مجاور امانی معبر را از م است

در اندر بیغار حقیقت خواجه کانیات غفر روحها
مصطفی صلی الله علیه وسلم فرموده است العلم علمان علم الایمان
و علم الادبانه و مراد این موفقه است علم شرع است اما
در حدیث تنذیم ذکر الابدان بهادیان متضمن است
محجوب است و ان است که بداند عالم است و اعراض
نباشند بشن زهری مکن ندارد برین فیه منعی عقل
که ادا ادا دعا گویند از رحمت حقیقت رساله
صلی الله علیه وسلم علم علم الابدان تا بر علم ادبانه
فرمود پس واجب و معتاد این حدیث است که
سلام گرفتن صلی الله علیه وسلم تا بر ششم کوه

[illegible]

22

خورد تا سبزه . زنانه و عفت بدارد .
جزیره و بکر جیره بخورد .
ریند و به بیرون آید . انعام از سر تازه و دره شادمانی
کرد و بدنه بزبان حق سبحانه و تعالی . بیارد و تلخ باوی
حبس و برنج ترکند و مفشکل کرده نگاهدارد . بعله ریارد و
که ترسید دره فوض کند همان برنج کرده او را در حمله
چهار روز بماند . دره چنان دان و بکر تلخ و دره
مذکور که بر سر بیت سیاه کرد و همان که بر سر سمل کند بخورد
موی سبید بر نیاید . بزبان حق سبحانه و تعالی مجرب و آن
بیارد و هلیله سیاه و کله به هر دو باور کی اس کند منسأ
با و برد و هم چندان شکر مرغ را کند هر روز بیکان درم ناها
خورد بغایت نافع آید . بزبان حق سبحانه و تعالی حصو صر
جشم و سبکی انعام . سبکی و هلیله و املد کند سیاه
واهن کشند . کی با پوزت با و بکجا مستحق کند نگاهدارد
هر روز اهار سه درم باشد و روزی با حاکم بخورد و بی
تلخ است باشد و انعام بسته بماند موی سیاه برقرار مانا
بزبان الله تعالی و شمع میزاید کسب موی سیاه و

[illegible]

سرا برون را خلیل خدا دارند
از به روی سخون را داده اند
کیا می دانم که او نود آ
مرا گفت از ناله مهر با بی
هر چه بی بوی آن سخون را
کسی کورا خور آدو یک سال
وصیت تر کسی کورا بیارد
چون برود زمانه هجنان او
چون سرور و مرد خشنند
شناخته شد تا سرجام او را
بوقت صبح باید سر بشوید
چون به خوشگ کرد از آب ساید
چون دانه بد میرب ای خوانند
کسی کورا هدایت دهد نماید
بیاید به یک از خواب خیرد
که تا باو رخ چون او کرد یکجا

حکایت کلبه بان که از اخطا
کرده و قاتله دید و سبب آزار
که بوم قدح از او که دید آید
مردی خاک ناله مشک خفت
هر ماه نکر تر کرده و ش حال
وصیت را نکرد و دل بد آورد
اگر میرت کرد خود خواند
به بیند نفع دار و جنبه
ولیک بکنه کونام او را
ز بخش بر اندر نیل فتنه
که آن جلد مرغ سود ما
خورط و اول به رخ او اند
برین خوردن نفع حیر
سه انگشتی از آن در قطع
بیاید هفت خواند گشت

امریکین سکرٹری نے انہیں نوکریاں دیں

بود علت باغچه ماه یکسو

بیوہ ماجدہ بیگم

سیدم نفس امارۃ بندہ

که راحت از وی بسیار بیفتند

چرا اینهمه مانع خلق خاص و ارجحان

لَا تُشَاكِدُنِي عَدُوٌّ وَلَا دَلَامٌ

میشود و اگر دوا و درمان

کاشمیر از دید اشی کرید در این

4/25/1954

کتابخانه عمومی

مجلس

١١١١

مقام ضلع راجہ دہلی

لے کر باغیچہ پر قدم رکھتا ہے۔

سبحم کرا وخلق لزمید

بجہاد اور اس کے

نعم ما، لفتا کرد و عیال

سکھ بنجھان کمر ددک - عقیاب

وہو ما نفس کی کہ غنا سے

مران میرا میرا میرا

شماره ۱۱۱۱

بودن کسان که سندی و سپیدی

فصل في بيان ما يجب من العلم

22. 11. 1941

بسم الله الرحمن الرحيم

امیدوارم که این کتاب را با موفقیت بخوانید.

پیر محمد بن احمد بن علی

در عیون مبرورین دایم حال

باز بچکان جو دستہ غیر مای

نه خرد کند جمله نباهي

کند و خرد و غر جبهه بسیار

نویسندگان: محمد و بهرام قربانی

نقد و تحلیل این کاغذ رونویس

بہ ماں کو جاننے کا نقص

چنگر بیا . بکمر دیسایه خنک لیسایه بکمر
سیاه ویکه از کور و سینه این هنر
... همان یعنی آنکه اندازد محکم بگوید که بیا
اربی غلوه کند هر روز بیاریان غلوه میکند و کس
نه اند مدت شش ماه این دارو نخورد بماند سینه که خفیه باشد
همان مقدار صندل و زنجی اتمام و سیاهی میکی و زنجی و زنجی
کرد و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز
را سوده و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز
دارد بجا آن روغن و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز
شود و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز
امروز علیه و میبوی و کچله سیاه و پنجم به این جمله را یکجا بسایید یا
شبهه بیا میزد هر روز دوکان دوز و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور و کور
شود و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز
بیار و سیاه ایل از سکر و پ بکشد و سیاه را در یک کوزه
و بالا سیاه اب سکر و کور و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز
اند باید که چهار انگشت طب سکر و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز
این قدر اب مذکور خورد بان موجب نوش و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز و دوز

[illegible]

چرخ و خورشید با او منکبت بگرد خستند و در پیشگاه او
 زبانیان گاه اندازد و بگردش راه باز آید و در پیشگاه او
 بپای هر روز خرد و بار بار آتش بگشاید کند و ملک بر او ماند
 بن افسون خوانند اینست او ام بر نوم حفت رعایت کرده و در و کلاه
 به نوبت حمام با فل میزنند و میان خشت و یا سفال آب نار رسیده چهل
 است در آن حق که در تانای سیاهی و اکو رت بند و بکلی صافی شود
 کرد و به جرات آدمی نه پادشاه و این افسون حفت باز خواند بر کباب
 پادشاه بخورد و کباب در وجود جزیی زیاده نگیرد از نوشیدنیها و با کین
 و در خورش از مجامعت بر چیز کند چون چهل روز در آن خورده
 باشد و جود خندان روشن گردد اگر در وجود ماند باله سبید
 بزمان حق بجاء و تعالی و بیج زهری و بلخی نکند و بشی و در
 و هقی بخوان باشد و اگر در جوانی خورد بیری زهری و هفت
 و مرکب سبید نگیرد و زخم تیر و تیغ بر روی نکند بزمان حق بخوان
 و تعالی افسون نایب اول صفت باز خواند یا ستا و انداخته
 پوس پوس پوس پوس پوس پوس پوس پوس پوس پوس پوس پوس پوس پوس
 آب پای ناله می آید بند حرد لئاس حاء نشسته بپای خود و در
 در آن وقت خندان است اگر روزی تواند بود و در آن وقت

در این شهر که در این زمان حق بجانب الی
نماید که واسطه ای بی سر کنگه پس کبره قلعی که و از آن
بچه سازد بقیه پس نیم درم سیاه دارد آن در آن بچه دارد
پوسته ای نخل و زعفران اش چراغ کند و باز او تیره ها نور
سیاه بجا نماند آن زمان که بسته شود و بگوید تا آنکه در هر
باشد انزال نشود اجنه ال کیبرد
در علاج سیاه یا سه روز کرسنه دارد تا تا بی خیال شود و آن
چون در همه او یک شده باشد نیم درم بخورد حلقه او
در روز دوم روز دیگر کرسنه دارد چهارم روز بویخ در
او را خوردن بعد چون خورد باشد حوائط و بجا ال که
اول همان کنگه بیرون آید و علاج و چون آن کنگه در بدن باشد
بخی نشود کنگه پیاز در سرطان و سه نیم درم دیف
افسون همت بار بخواند و چشمکم سلطان انجا که در نری است
آن بیدار و افسون نیست بار ما رو ن نس بجن ایست
پسان ما رو ن ما رو ن رها رو ن هون ایست
کا بوت و دهون بار آن ترند کنگه بنفشه بیرون
پیاز سه نیم درم سیاه نیم درم مرغ و دهان و دهان
محض

سحق کنند چنانکه تمام بدن در خون فرو رود و بپزد و در
زهر آله خالی کنند سیاه کنند و در سرکه سرخ اندازند
بپزند و پنج بر گوشت نهاده کاه و زهر منگور را با سیاه در گوشت جاک
کود اندازد و بدود بعد از آن مانت به لب فریاد می خورند
در بیم مسریه و در اجوشند چنانکه در نیم سیر مانند بعله گوشت در
اندازد کنگه نشود پیاده خطان یعنی شب بزرگ بزرگ
و سیاه بزاری که در دهان او بکشد بار در دهان بنوار
بندد و در زیر زبانی بدارد تا جمل روز کند بسته شود و لقم
کرد که عبارتی باشد او را دهد خالص کرد و
بیارد و در دم قند بکشد و در سیاه باله کشته شود کبد هک
بسوزد و جامه پاکیزه با آب کینوایی همت نکند و خشک کند
بعده از آن بسوزد و خاکستر و کدر هک بکجا کند و آن سیاه بلند از
سیاه بر طریق کنگه بسته شود با برین بخورد سیاه و سیاه
پنج درم باده درم پوست پنج کل سوده در مثل سحق
بعد از آن در یکی سیر ارد میند و دانه بزرگ تر می هم بکجا کند باغ
سرخ و سم حبه کند هر روز یک آن بخورد و نوی با و است و در جوش
کشی که بسته باشد کشاید علاج دهد سیاه بیارد بزرگ

در این زمان مقلد جمع آورد و جماعت بیکجا و یار کج عالی
کند و آن را در دست گیرد و در کج را بکند و قتل
در دست کند و در دست شود از کجستان بکشد
از باغی که جدا کند و از دست او مغز در دست بکشد و در دست
کند و با کج از انگشت بر آید بقیا سب در دست
اسکال مظنه باشد نرخی بخورد اسکال و در دست
باز اندر این خشک کند است کرده نکاد دارد و در دست
در قیاس مالا قدره بید و کج خیال کبوتر و به کبوتر و کج
در دست ببارد و کج و کج جماعت کند و در دست شود و در دست
دفع و لذت دحل که بجهوش شوند بر مان حق
در کج و ببارد که در کج و از بالا و کلاه فرود آرد چون تمام کج
در دست باشد و کج و کج انداخته جو کوب کند بعد در دست
در دست از در دست کج انداخته بجهوشانند چون مؤذن در دست
در دست بعد از در دست شیر باد کا و انداخته بجهوشانند انگاه
در دست کج از در دست غلیظ شود بعد نیم سیر در دست
در دست از کج و کج از اول بکوبد بخورد و کج
در دست در دست از کج و کج از اول بکوبد بخورد و کج

لن جبهه خیر و نیکه میان حاقه
ماسبه کموی دم دهند کوش

در عیاد و عید : در کشید بوقت حاجت بر سر بند دو یا
صد ست راست نهد مجامعت کند زود انزال شود دلالت
بار شود بیامد کل لبام سبید در ناف مالک

نزال شود دیگر ده دهم بوقت خند خاش و ده دهم غلغله
بو کوب کند چهار کوزه آب اندازد یک کوزه بنامد بوع
ناله بی نبات یار کند دروغ سوز پند از دوش بر کرم بوقت
ناله دیگر بخورد اسکاں شود بزمان حق بجاء و تعالی

بیامد نیشد کژدم سپاری را خالی کند و این افسون ^{یکان} در
یکان بنشیند بخواند و در سپاری اندازد و سه بار بخواند
در غم یار زیامس بگیرد و در حق کند انزال می شود
اسکاں بکشد و افسون انبت بر معاشیر مه نوم بر این

تو نم را که مو را اند مورت بیامد حضرات کوش

در عیم کپود در کمر بند جنات بلا اگر شود انزال می شود
و اگر با ان شکم آرد انزال می شود در هر وقت چک یا مباد
سکه جنی کبر و دست شود بکشد نیز دم که تلم از نیش

نمیتواند کند بجا - تا آن زمان که سحر جدا نشود و هم او را
است و گوشت پیریزد و همان برف
آورد و آن اسب را تمام در میان بجز آن که برده آورد و شب
جماع دیگر کند در وضع غلب بید جماع که از آن می نشود
آن تمام روز باشد تا از کمر نکشاید لذت و حوائج بسیار
و این بغایت نیک و عجیب است - چنانچه سحر کند و آن
هر دو بای باله مجامعت کند اسکان بهم دیگر و آن زمان حال
که از راه ایامی که مست می شود جنت بگیرند و در دوش کسند
آنها مقدس و خون اوها بکجا کند خمر بری بندد و مشک
کند نگاه دارد و وقت حاجت بکشد از آن در دوش بکشد باله
و در ذکر بای و در ذکر طلی کند و ساعتی مانند بوع جماع
بای در جنت نهول آن مقدار که خواهد جماع کند انزال شود
بیارد بسیاری و یا نخود خام و انرا در دوش بکشد
نمونه بیه تر کنند و شبان بعد از بار که روغن در خورد و دیگر
اندازد بوع سیم بعد بیرون آورد و آن بسیاری و یا نخود در
بعد از بایان کند اگر خورد باشد با شکر نری و اگر بسیاری باشد
تا یک نهول نخود و وقت و آن اسکان بسیارم آید
بمان

زبان حق بجهان و تعالی
منش بزرگ را غویک کند روزی که
یک بران درخت بود چرخ بکشد بیل و قیاس کرده
نکشت بیرون نکاه دارد بوقت جماع یکی انسان کرده
هر دو من کند تا آنکه درج باشد انزال شود و شود
یا با انقبوع یک توله پناه خانه اگر توله جوانی دو توله کند
چهار توله بیده نخود بریان چهار توله ادویه مذکور یکجا
در آب بچون خیر کند موازنه یک توله بر عا بنده جوی
خواهد بکار بندد وقت هزار و یکری نخود
لغام نخورد و اگر شد باشد تمامها عجیب بینت بزبان حق
شیر با زوی راست و عید با وقت
جماع در جلد بنهد از جماعت مانند شوق و اساک
از دور و دیگر خصی طرکوش را سوراخ کند و در که بنده تا
از کرد و زکندر انزال شود دیگر این آیه را بگوید
حدیر بنوسید بوقت جماع در نه روز با بدار و از
جماع مانند نشود هر چند که خواهد جماع کند و ثابت
فلا اسیر و حدیر نه جلد و کاه و حدیر و حدیر

باید که بیدار بود و صبح کند
تا که شود قیام و از خواب بیدار شود
عزیز

این نقش بنویسد زبردندان بدارد و جرات کند
اسکال کلی آرد بلعوا بلعوا طعنا

بهرت معرفت و بهائرت و معالجت که مورد است شاید بداند
بهرت راقع و معد و آب منی بیزاید باید که در خوردن
لحام حبیب و از آن نان کندم و گوشت کوسند و مکر
سکه خورشید سازد و چون مجامعت کند در حال غسل
کنند و اگر فانی و ضعیف باشد همچون بکار بندد اشیا مذکور
بپزد و دریم و شیر ما و کافو ترکند پوست پوست دو
کند و کوفت و شست بروم از هر یکی پنج دریم بکجا کند و با
سازد و اگر دریم غلظت سازد و خشک کند زکاه دارد
و در یکی بخورد و باقی را در عسلها و بیرون افتد
و روز

و در آن بهر قدر که بپایان شود و قوت باه و بزرگ و زمان سخت
و بوی آن بیاید ببلبل و همان که در دم و در دم شیر باد که
بجای کند موازنه و در آن مقدار بکند بخورد و قوت
بفراید و بکشد تخم کوچه باک کرده و در لید و نخورد و بپا براس
کرده هر دو بجای و بپا برسد و در بپا برسد و شد اندازد
یکان درم بخورد و عجایب قوت باه و بپا برسد و بپا برسد و بپا
و کفشک در شب بخورد و بپا برسد و بپا برسد و بپا برسد
و بکشد تخم شی و در آن اندازد چندان بخوراند که مقدار
نیم گانه بپا برسد و بکشد و در آن بپا برسد و بپا برسد
افساب بپا برسد و بکشد و در آن بپا برسد و بپا برسد
نیم شب مغزیه دانه دو درم و بپا برسد و بپا برسد
برمی دوکان درم بس مقدار و در آن بپا برسد و بپا برسد
ادویه کوفت و بپا برسد و بپا برسد و بپا برسد
بالدالتله کبیرد و قضیب جنان کرده و بپا برسد و بپا برسد
بکشد و در آن بپا برسد و بپا برسد و بپا برسد
که بپا برسد و بپا برسد و بپا برسد و بپا برسد
و بپا برسد و بپا برسد و بپا برسد و بپا برسد

[illegible]

نخ مکیاره اریست از شیر ما و کاه و زردی و ...
حق سعاد و عیال بحرب اریست دیگر بحیثیت جود باه عیب لایق
بیار لا مغز جو هندوک اریست شورانج که و میان لایق گوت و ...
بکجا آجل کرده بیخ کینیل و سیاه دانه هر یک دوکان نیم سحر ...
حرکت و عیال و ... از جوهر مغز خف و کند و ...
شاند تدبیر یک ... در دواها دور کند مغز جو خنک
باوی از آن نخورد بکل عجیب است و آب تیر و غز که بالا شیریدان
هم مقوی باه است صفت کینیک جشمک سبب و منتفع است
که در میان کاه باشد اخر روز وقت ناز شام بکار و دو نام کاه
در رکند و هر دو سرخ را بیکار کی برد بیرون آرد و پکا لها خود
کند هر یک پوکالم را در اول سینه به وقت که جبه نام ایست
فصل در بدین نوع نام بر کاهها را شیره بنام و قرا بکنند که دارد
به جهت نوع باه افلام و افزونی زرد کینیک اول دوم شیره مذکور
بعده در هم شکار سرخ نخورد بعده از یک کانسیر بخورد
این باید که پنج سبب مذکور در بیرون تیار که در روز
شیر به بیخ باشد تقارب کرده اند بزوان حق سعاد و عیال
و ... شیر ملاحظه بال کند و با یک بود بسیار ندره شیر

در این روزها که در صفت غیر باشد چنانکه شیرین است اندازد
و این روزها که با خود دارد و در وقت خوردن و از ترشها
بها با کین و تندی که خوردن شدن احزان نماید هفت روز بهاء
عوض بگذرد کار آخر رساند و قند بخوشا لایزال خورد و بسیار مغف
تایه کند که در خیر نکند و اگر بر باشد بخواهد بود بسیار بلبل
باز در بر غیر ماد کاوود بر با نش نرم چندان بخوشاند که می نیاید
بر در خور بعد از آن تخم بلبل دراز در سار خشک کند بعد از بار
بعد از آنکه باین پر شیر ماد کاوود هم خورد چندان قند باشد که در عرف
اختنود کند بحسب و از خود کرده شده است ناید وقع باه
پنج ده درم کریمت ده درم کجلی کند و فعلی درم هم را بساید
با توده بضمه سرخ کرمه سازد و با تنبل در روز یک درم و هفت
روز خود را در همدار و بعد از آن شوره بداند که شود بعد از آن
شول شود با کرم و یا شیر کرم بخورد بکلی نافع آید بزمان حق سبحانه
و تعالی بحسب و از خود است

در کرم و غنیمت شوره پیاید که در سجا به باشد علاج سخی
ذکر سیار در غم خوب انداخته کجند بخوشاند بزهر کرم و لاس
با بره بزمان حق سبحانه و تعالی بسیار و تخم شوره

و نیز تیره بخاید بار و در کجایه در ذکر مالد سینه را بگوید بکر یا در
بیل رود و شکر تری سرفی و سینه را بگوید زبا آنکین بر ذکر
سفی را بگوید مجید است ^{تلاوت} گاه بر ذکر مالد قوی
شود مالد و گاه نیز گاه یا ذکر مالد بار و مالد همین حکم دارد
و کس بگوید بر ذکر مالد سفی را ببرد بزبان حق بجا و تقای و دیگر
زهره که تو را با مردار در قفس و آلی کنده قوی باشد و سفی را
به دیگر بخورد بر زبان کند با شکم که یافند کعبه نخورد سفی را
ببرد و کسر قلبه بیاز با دغز شود و اگر نخورد آب بشت بیاز
و قوی بسیار شود و در مالد را بیاید که مجامعت احد از آنکه
که عظیم زیان دارد و در جود و در دام به شود و شوق غیر و بسیار
باشد شوق را بمراند و بعد از فراغ مجامعت زهره آب بخورد و قوی
زیان دارد بوقت انزال شدن مالد را که در حمله بزدایی
کشاده می باشد و اگر آب نخورد آب در لکها در رود و سینه اندام
باشد و در برین به مصلحتی در بیاید غشت که این منعی که قوی
بشود و علت باشد در ظاهر کرد و بزبان حق بجا و دهالی
که کسی را شوق یکی مصلحت شود و در ده کتاره بوقت
و کس بگوید قیاس یکانه و هم در مالد بگوید مالد

دوست

در هر روز و هر وقت و هر جا که دوست خود را می بیند

کأن بر کاله میوه تنوع یکی آن میوه های حق سبحانه و تعالی

که میوه درخت است و میوه میوه است که حای باشد این نوع

مثل از دماغ و دم باشد از دل پیغم از غضب و راکب از

مخ باشد راحت و ذوق او را از طاعت و نیاز باشد و دوم

شبه کسی را که از شبهه در غضب باشد او را میله و مجامعت

ذوق باشد فاما دل از این کار بشوید اما شبهه که از دهانه

است از هم بسندیده است منافع و مجامعت است که از سبب او هر رنک

و جد آید و نسل او بیفلاح شود و اولاد او سگ گردد و شوهرش از

دل بیگردد و طارش نشود و اولاد او را نلام بپوشد و صغیرانشید و با هم

بگیرد بزنان حق سبحانه و تعالی حرکت و انواط از دل

و دماغ است چون دل و دماغ هر دو ضعیفی شوند پس صاحب او

زیستگاه مجامعت نتواند کرد و اگر بکند لذت و ذوق نیاید

و علامت ضعیفی دماغ است که صاحب او لذت و نافع نیاید قریب

او دماغ است باشد او را بیشتر سر کوسند در دست بچشاند

و آن او را خاص او را خورد طرازم چند روز و در شیر فراموش

نماند تا دماغ بر فاعله ایست ایست بچین تقیه دماغ می باشد

و علامات

تعینی در آن میان باشد و در وقت
غرم کند و خصل او پیوسته سرد باشد و در وقت باختر
باشد او را ایمن باید کرد که دقت از غیر و شیرینی غلظ
کند جناب بالا و خفون و جود باری و بسته و شیرینی و
و جود و ماسکه مرز که هر ی باز آید وقوع دل حاسل
تدو و قیبت و خصم را پیوسته بر روغن کینج و روغن ستور
نویزی بر آب کند و مالش دهد تا محکم شود بزنان حق بجا و دعای
محبت و از موده است کرده شده است

بجامعت و شناخته آب پی و کینج از کال بپا کند و دوق بجامعت
در خوف بانوال مرد و زن است تا مرد و زن را انزال شود و از
نباشد زن به فوق مانند و شعله نشوین دهد باید که در آغاز
کار بجامعت زن را در کنار گیرد و آلت خود را در دهان ببرد
باید و اندک اندک اقل از راه نواب می در بناکوش بجامعت
باشد خلاف و ناواد بناکوش ساس باید کرد و حال عورت
را انزال شود و دوق از راه در بغل باشد و دوق از راه در بازوی
باشد و دوق از راه در پستان باشد و از راه در پستان باشد
و از راه در پستان باشد و از راه در پستان باشد

سوم از راه درخت باشد - چهارم از راه درخت باشد - پنجم از راه درخت باشد - ششم از راه درخت باشد - هفتم از راه درخت باشد - هشتم از راه درخت باشد - نهم از راه درخت باشد - دهم از راه درخت باشد - یازدهم از راه درخت باشد - بیستم از راه درخت باشد -

لایعنی عورت در دنیا کشت باي جب ما ائمہ را در حال غارت

افشید دوم از راه در کف بای جب باشد بار کشت از مساس

کند این غمزد آید سویم از راه در ساق پای جب و کجاها را

کتاب چهارم از طایفه تصانیف ائمه است و در آنجا آمده است که خداوند عز و جل فرمود که هر کس که در راه خدا کشته شود یا در راه خدا بکشد، من او را در جنت میگردانم و او را در جنت میگردانم.

انزال کند بجم از راه دران چه باشد ناخن و قند و مالدان کند

نشم از راه در برین باشد تا حق زند و بمالد انزال کند و مستی از راه در

راست باشد و برین موضع ناخن زنند و بالدا انزال کنند و عمو ایام

الراء في حقن ثانی باشد اعست بالذو بخار و انوار کند و از ماد

زہرہ بیگم و مریمستان جب ہاشمداغ تھے مگر وہ والد و والدہ کے ساتھ تھے

دعای از راه روحان بود و بعد از آن دعا را تمام کردند.

از راه در دهن مانند پوسته در دهن و از راه دهن در دهن

ازین سخن او کند خدایا شد و در این دنیا و آخرت

فانما انزال كعبه ووجوهه وسننه وكنهه وكنهه

بسم الله الرحمن الرحيم

لایه و ملائجه ضراغه انزال بعد چهارم آنرا در شب
چشم بوسه زند و حال انزال کند با نزد هم آنرا در نالک
ربا شد آهسته ببرد تا حقن زنده در حال انزال شود و خود در وقت
شغل شود و اگر کسی را اتفاق حرامی باشد باید که روز را
و امرش و حشر کند و عروش دارد محلی که بیاید قائله و محلی
تا حقن می باید زده بزند و حال زن نطفه بود افتد نهاده او
سور ماطن اوج کرده این نوع از حکمت حکما بار خبی شده
نزد یکایشان ماء سنزدم غم تصور کند زن جوان داده
نباید اخذ نه نش آید نه دیم نال خوش نباید و ناخوش
در در زیر بغل و زیر پا و یا در جویا پشت و در میان سینه
و یا بر عم و گوش و بعضی گویند که این می باید کرد بین الصلب
و الترایب و بعضی گویند که آب مرد و زن از موضع که باشد و آن
موضع تا شناخت است یا زانو یا کلو یا خاره و یا چشم و بیند
و آن موضع بوسه زند و بای بالدر حال انزال شود و خود را
زوق قبول شود و نا اعر است اشکال مجامعت
طریقه ها نوع است هر یک نام دارد و محرم است زن
همه از بر ساط پستان غلط و نوز بغل خود را بپند و

در این وقت که می بیند دور آن را که به هر ضایع گشت
او خود را که در مصلحت خود افرغ سازد و شکل نام
است که می بیند تا غلظت وزن را در شکم ثبت شود حرکت کند
برین طریق قیض ختم شود و مرد را به نهایت زبان دارد که عورت
این شکم را که بالا بر حرکت کند معلق تا وقت که آب او شود و خور
تا به بیرون خارج شود اگر جماعت بیرون است کند جگر را زبان
دارد که اگر این را کند قوم را زبان دارد اگر کسی که می بیند
نعل اند حرکت کرده به ما نریخته نداشت از سبب جواب است وقت
بسیار عاقبت زمان دارد شکل دیگر است که در بلوغ سلطان
نزد و دوری بر روی خود کند و دست خود بر زبر کردن از کف دست
خود عورت زیر کرد و خود کند بدین طریق افرغ سازد و آب است
بسیار در این وقت بدان و لیفته شود پیارد ذکر شیل
کف و با آب بساید و با کافور و شعله در قیض طلی کند باور
جماعت کند عاشق او کرد و تا زنده باشد بیایی او کرده
بزرگان حق جماعت و تقای
کرد و آب کند با یک با نهد بر قیض طلی کند و جماعت کند
نمود که طلی کند با او آمد و عاشق و دیوانه او دید و در وقت

مانند نفوذ حبیب ابرهه بر شمشیر سیه و کهر از کوه سیه

ناله که در بستان ماه کاویدن یاید جلد با شیر دغا قند بسایند بر

نصیب طلی کند فراخ آید از عورت زلفه شود بد شمشیر دوار

جیبی و کبابه سیدی باشد امخته یکجا کرده و بر نصیب طلی کند

بر عورت فراخ آید از عورت زلفه شود بد شمشیر دوار

که در بستان باشد در دغز سوز بر بان کند و این دغز بوقت

حاجت بر نصیب ملل در ناخن با بجا جرب کند حیدانه قرق دعد

که از زن دیوانه آورد و عاشق دیوانه بنماید شود زهره بناخ

راحتی که در کافور نیمه اند در سجاج لذت در کمال مصلحت دیگر

نیمه کاو در ذکر پیوسته مالد لذت قوی انگیزد و دراز کند

طلا کردن که طبع را بر شوه کرم کند و لذت قوی انگیزد و دراز

با بنجان و انار در کل کیرد در انشیر بد چون غصه شود که از کبی

بر آید و از آب بناند و در سکوره جمع کند بکیرد بغله بلبیل و در آن کتب

در اندرون باشد که انرا هندوی که بلبیل کونیک و در آن آب اندازد

بکزد از آن سه روز و شب بعد از آن بیرون آورد و خشک کند و بسایند

و با شمشیر بوقت حاجت از آن قدس بر سر نصیب طلا کند و در شمشیر

در دین حیدانه لذت باشد که در کرم جزو دیگر حاجت پیوسته

اینست که خود کرد و دانم از دري جدا شد و خود را
هنگام کنه با از يک ساعت نتواند برون و این عجایب
است که به پیر و قدری دار چینی کوفته و بخت و زور و
بیشتر مرغ را بر بار مرغ بیا میرد بوقت حاجت و قدری بر کنای خود
و زانکه خود بال دق و عیادت کرده و اگر در در را بر سر زدند
طای کز قق عجایب بیند و این نوع بحرب و از خود کرده و شداند
میکند مرغ سر کجای خاکی را بر فکر طای کز قق بسیار دهد و
خوار هندوی و سندی بیکان درم باریک بسیار بوقت شب
بار و مرغ سوز بر قصب مال دلالت نید از آن است که
است که هم «معرفة» بهجاء شهره جنین کوی
که مرد و عورت بر سر نوع است مرد یکی را آلت بوقت
خواب بود او را بر شنبه یا هوشه اگر و یکی را آلت باشد او را
بر شنبه بوشه کنند و یونز کنند و یکی را آلت بوقت دراز باز
او را شنبه بسیار و فر کنند و عورت را نیز بر نوع است
یکی را منج او بخت تنگ بود او را بر شنبه بر ماده که بول کنند
و نیم را منج محبی باشد او را شنبه بر ماده بیکر بر ماده یوز
و نیم را منج محبی باشد و منج ترا او را شنبه با و این است

اما این فرزند و اگر مردی را آنکه او خود بخواهد که فرزند
باشد بجامعت کند میان ایشان خوشی و مراقتی باشد
ولی در اندام درون محلی است تا آنکه آن مرد در آن محل رسد
تا آنکه آن عورت را خوشی برپا شود و درون مزج او شوه
گفت است مردی که ماند با آن که شوه وی بجنباند بعد از آن شود
و شوه او مقهور گردد و اگر مرد را اول انزال می شود و عورت هنوز
خوشی پیدا نکرده است و در از وی جدا شود عورت مکتور شود
می ماند مردم سرد می گردند چنان می شود که باز دیگر وی را در نمی بیند
بسیار است که پس مرد را با بدنه اول خود را انزال نکند تا آنکه
او را انزال نشود تا معصوم جانبی حاصل گردد و مرد را شاید که زن را در
وقت جماع در پهلوی راست او را بچسباند و دست جانب خود کند
بلا اینه و ملا غب شوه او را بچسباند و در آن صبر آن بوسه بود است
و بر صم و بر کله و رخا و بعد بعد و کما و مقهور شود و بیشتر دم
در اندرون بجامعت اندرون کند و در آن کثایه و هم هم در بی
کشاده دارد و اگر آنچنین عا د کند بهر ستم بر عورت غالب باشد
و بتواند که در آن انزال نکند و اگر هم جانب در آن کثایه
نخواهد داشته چنانچه با بر عورت داده باشد بعد از آن که عورت

۹۸

بنا بر بیان عورت بنمیدارد چنانکه خود گفت درست را بستاند
انگشت بالا بستان باشد اعصاب با ناخن بستاند فرزند در کار
شود بطن بطن بینی خردا در جانب جب عورت بچند دم عورت
صفت باز در دم خود کند و عورت واده با سر در شود بندگان
نم در علاج دراز کوفه و اسوار که در آلت است
شد بستان عورت علاج شیر میانی را در او نهد تا کف ده
هر روز بار طبع کند و باب بشود سخت و بزرگ شود شیر
و یک روز از شدن آلت پیاده اندر جود و درم در ریگان ازه
و حکما در روز باب که هم عالم و در شب بدین ادویه طلا
کنند هم دراز و مطهر کرد و اگر بویسته این ادویه را که
بنا حد دراز بوی و میوه بود و آن در شاید و این غیر
انست و یک روز در سخت شد آلت با در سندی پرورده
پرو حکما بدینکه و دراز کرد و بنشیند دیگر یک درم اگر
و درم انگبین در کرمه دراز شود و دیگر فراطین
توسک کرده شود با عجز کنجا در شب بود کرمه و زباب
کرم بشود و اکسیر و در عین کند سخت و در و ستر کرد

مجربست و در نموده است و بس. - طایان را با روغن سیاه باده
 کهنه بمیخشانند و به حمام بکنار و این روغن بر قضیب طای کند
 در اندام طایر کرد و دیگر بسیار گوشت خراطین را خوشک کند
 باریکی پس کند قضیب خود را با آب گرم بشوید و مالش بحت
 دهد چنانکه سه بخ شرد بسیار گوشت کوسند اندام برگاه کند
 سگ کنند آن گوشت خراطین را در گیاه اندازد بر ذره گوشت بکشد
 بنزد و در روز وسطه کرد و مایه که دوسه روز مجربست متواتر
 کند غرض حاصل شود ذکر چنان شود که تا در حورست
 طاقب پیاده و منفعت داری ذکر آنست که نطفه در رحم نطفه
 رسانند و سطحی نیز منفعت دارد و ای اگر آلت او در از وسطه
 بود زان او سخت دوست دارند و او را در جماع غلی وافر
 و بهره کامل باشد و کینه و کراهت شدن دیگر بسیار دوست
 انار سبزه و باروغه شترشن بمیخشانند و طای کند خود شود
 ۱۱۰ بختگی آلت بسیار بیخ اندازد یا کمین شود بسیار طای کند
 به خوراند و دیگر یک طب و بهلاوه و نمل سنگین است و
 در غمره کند بسوزد و خاک تر آن را بتا غلطی کند مقصود بهر
 دیگر به کثیر سبید با آب سوده طلا کند و در روز متواتر کند

و اگر کسی نداند باشد که در وقت نوح یا سایر ائمه
است آه و بر سر خود و اللام خود مالک آنکه در کمر خود
در حال کشاده شود و در حال بقاء و نجات و جوت
ن آفرین کشاده شود و در حال از کمر بکشاید و آله بیست
در مغز سر منزه کرده و در کمر آید این است فقهنا: اب
یا ما نسو و فجریا لارض عبونا، البی الماء یلزم فکرم
بداء عیله ذات الماوح و در سر بخری با عیضا ظالم و حق
مبین: السحر فاح بنی و بینم فمخار جفی و مذمعی من
سین: انما منک ان منشا بینا جن کان کربیر الله الرحمن الرحیم
والله و بالله و لا حول و لا قوه الا بالله العلی العظیم اعلم
الله عیله کل شیء قدیر و ان الله قدامی بکل شیء علما و احی
و می عدد کما بر حمتک یا ارحم الراحمین
تند و جامه بنویسد و وضو سازد و در کفوت نماز بکشد و در وقت
مکرم و بدست کشاده بکارد و در وقت نماز بنویسد ایسر
بست و به نجف از زیاده و بالحق تزلزل و با عیون و وفای بکشاید
قدرة بیند و بدای بنویسد بکشد ایسر
عن الجوه والی مانی تیکر مانی مانی مانی مانی

هم خوش گان هم بخود سر بست بکتابد
م کند و بیدان او شکر می اما از هر که سار و می به خود
بست بکتابد بزبان حق سجده و تعالی بگوید خدایا شکلی به خود
و در بد بکتابد بزبان خدای تعالی بگوید خدایا بر این
آوردیم به و ما بخود مردی بست بکتابد بزبان

[illegible]

و بعد از آنکه در این کتاب بگویند حق تعالی

...کم ... با اتفاق یک دیگر حکما ... اند و بر شایسته
روزگار و بندگان نامدار ... دکان ...

جاء است که این ادویه ج - چوب سهند و حلوا ساند و بعد
نصبت مخلوط کنند مقام سال هر روز تا عارضه بخورد بلب شفا

هر که بکاه خورد روی بی جوان ما. این بد و دلچ این سید

کیرد و اندام بسته ماند بینای عشق و خنده و لب و زبان
و راحت یابی و اگر خواهد فرج کند دلش از این صفت صاف پاک

چ سیر نکین، یونی کساید، بر چرخ
ندارد یک جوش و یکرم، با کجا کیده، بعد فزوه آمد برو کند
با سحر دت فرمایا سانس، سله خشک کده نگا، دارد
وقت حاجت خواهد کار، بده دیگ و منو بشکند و زرد
نکه نری حلوا سازد و زعفران و قند و قند، با
بیا سبب کان دیم و زرد کان دیم، غلوا سازد بکار، بعد
کدغی باشد، بکار دزدی خل کند اسکا ادد
با، جوز هند و ری، یعنی ناریل ریت بشکند و معر زرد
بستاند، باقی خرپه فرو آرد بعد دعا نوره با بار و برک
و کل بگوید و درین جوز اندازد با - الله تج دعا نوره سیاه بگوید
کدنه سیر او محکم کیورد و درینم شیر گاو بم، چندان بجوشانند
همه خورد با نش نرم بعد از آن، بعد دعا نوره با بار و برک
و کل بگوید و درین جوز اندازد با همان تخم دعا نوره سیاه بگوید
کدنه سیر او محکم کیورد و درینم شیر گاو بم، چندان بجوشانند
همه خورد با نش نرم بعد از آن، بعد دعا نوره از جوز
بیرون آید جوز را بشوید و نگا همداد یکجا اندازد جوز و تخم
او جوز بود و تخم جوز، یا زعفران و چندان دیگر نری

و اما آنچه در حد معاینه کند عجب و صبر و از مرده کرده شده است

میرزا

ملوات علیہ السلام هتار زن داشته چون خواستی

که یک شب با آن مغول می نمود و کار سنی و بچلر بخوارن سینه

ادویه مدور که معظمه به بر حفتن ایشان اند عجب و صبر از

مورده است اینند اندر جو تخم بیار و تخم کرم

دانه ک و دارچینی و خوا لیمان و تخم

و عاقر قریها و تخم انکلی از هر یک سه دره بهر سو کند

بیارد بیضه بمقدار این دانه و سرها این بیضه اندازد و بجوشاند

چون جوش آید و تخم ستودند و در تخم عورت و سدا هیچ

چیزی نخورد شیره از به سفید قرمبست

و آنرا که از کمال الحیدر گویند دانه و عا عجب انیت موسی

سیاه میزن تخم میزن تخم کلمباره تخم انکلی

سعی

سعی

سعی

سعی

سعی

بلبل کرد جوای

مالا خرد جاووی تکجکلی

عزاف کافور خالص ار جیب

فرغل سیاس شکر تی عاقره

خوام جانا دانه مصعلی شبد خالص

جوت بوی اللم جوف بدین ترش

معمون سازد فرغل و سیاس و عزان و کافور و جاد و

هر یک علاقه اس کند بدارد بوی دایعهها مکتورون دیگر

اس کند و حله نر کند بلارد و جاد و دایهها و پیا میزد

شد و شکر تی یکا کند جلاب کند و صاف کوه اند جوت

بتم آید داروها مکتورون و دایهها و جاد و پیا میزد

و دایهها عین مالش فرغل و عزان و سیاس و کافور

و نیزان باندازد جان و طبع بکند و با کور و درم ناهار
و درم شب خورد و معشای که بانی کردن آن حاجت است

سني که ببرد اند بزبان حق سبحان و تعالی

در عالجای حق بوق باه بپارد و با کور و با سرخ مسن
پسند و شکم او بار کند بپود بپارد و غیر با یکی اسکن
و با روغن و نم اخلیط کند روغن بسیار بر گیرد و غلونا
سازد و در شکم او بپود مسکی گردد بپود بارد نام بپود و کلفت
و بار در تنور بپود بپود چهل آرد از بلای سرخ شد از دایرون
آرد قدری دار چینی و خوالیجان و زعفران بپود او بر آرد
تا تا املت تحت بخور بغایت قوی اثر آید و قدر شود

پس از حق سبحان و تعالی بسیار سیاه یک درم در میان
بپود سرخ اندازد بپود بکشد با روغن سوزد انگی سیرالند
اینان کنند بخورد و تا تا شین چیزی بخورد و از ترشی
و غیر کنند تا فایده بیند و در حیات مانده نشود
و بپود با یکی بپود و مغز او بیرون آرد و بپود بپود
بپود بخورد و با روغن بسیار در حق سبحان و تعالی

اگر کسی سندی بر روی رسیده باشد

حتی که شش و یکم باشد و بجهت هیچ یکجا کند بخورد و در

بیار شود و اگر کسی که در وقت بلوغ و جوانی

آید بگوید که من شکم خود را چون خشک شده مانده بودم

س کرده هر روز با ناهار مقدار چهار در

خورق فرقی اندازد بعد از آن حق سبحان و تعالی بخشد

در خلاصه محبوس و کائنات

در جبهه نماز کشادن بیارد پنج گاه کند بستاند آن پنج را در دست

گیرد بنده و محبوس و خلاص یابد و اما پنج مذکور پنج طرف مثل

باشد بستاند که بتوسط و نواح و طایفه او بولمونی امتان بجا

بحال هر چهار جانور بستاند که کند آخیر را بدان مال و بخر

بای خروس و بای مار و بای هر دو بای بستاند آنها را

مردگان و زندگان می سرزند و یا در وقت بی اندازد و در

بجا و بای کند هفت و هفت و هفت و هفت و هفت و هفت و هفت

بر چهار سار و آن بری را بر زنجیر علی کند و حال بکشد و حال

یابد و آن حق سبحان و تعالی و چهار تا از این در

را بنویسد و تحتی بصلی بحال خلاص یابد و اگر کسی

در تمام روز خلاص یابد بکرم الله تعالی حروفها اینست
الحامد المبحح الک هم له اد اب ح ال امری اد
اوی لب مر مر آب مد و من رج ب ح ی
و ک اد او را و سار کبی کل کسی کسبا للحوال
بحر و و در بند خانه موقوف باشد این دعا
دارد با غد و یا رخا بنویسد در خانه و در پیش شک
آر کافر گردد نعوذ بالله منها کسب و در حق است
در ایات مریات غنای کرات سادات حضرت محمد
و شفای یا کافله با علم بنویسد در بازوی راست و در برده
در روز تکه آرد که او خلاص یابد بکرم الله تعالی نامها
در حیط طهلم یا سمله در دیگر بنویسد در پیش
چون بنشیند زردان خود بخواند بکرم الله تعالی این دعا
خلفا خالقا ارحام رحا بیارد و پنج بار بخواند بوقت
آنکه در برج سینه باشد نوبت دفع بدست و برابر و یک
بندد در حال بکرم الله تعالی خلاص یابد ان شاء الله تعالی
یا رت در علاج دفع تیر و تیغ و نظر یافتن برد شمشیر بوقت
چنگ و دعوی بیارد و در سنگها و یا تخم بسل خره جا که باشد

دین کبر و یا وسوسه نبود درجه دعوی طالب آید و فر

یا ای بزمان حق سبحانه و تعالی : در غم زبوتغ و بیخانی

قد وانه بخانه كاشي است و كميان و الحباء . مادق و استادان

نه بد و هر که بکشد بستاند و مرد من کیود و هر یک که بد و نه من نیز میخ

کند برون حد بحد و تنالی   سپید او   بکفر

وہاں تک کہ وہ اپنے ہاتھوں سے اس کی جگہ پر لے آئے۔

۱- رود بیله نر و تیغ و ام سیخ . جران بدی کار نکند و مان

سواء وبقای افسون نیست که جری بحری و کاه و رهب

آدم کسي رازخې وياجا حتی بوسه

۱- نامعوار هنتا باریک دم برخاکه با جلد دخی میخواند

عن روح بن خالد روح بن وهب عن حماد بن عمار عن حماد بن أبي اسحق

از مردی کرده شده است ایست ما لغوا جو لغوا بر

رحمتك يا ارحم الراحمين   ابن افسوس واخوانك سي

کی آنلوی دنیا مندی بناکہ ہوں تہا دند میری دین

[illegible]

فدری خردل و قدری سیاه دانه مرکی را هفت اب بشوید

رسایه خشک کند بعد بریان بوقت برابر در مشعل خالص

که همه زبان بر جا فروغ الله بدی
موت بدی تمام ملا سید و ملک و رسی او چون کل چو
فروغش اینده لطیف و بهشتی با شد غلامان و حیران روی
و خرد خرم بود و دینار کنکرم فارو کشیده و میان بنای و کمال
او و عام بنا کردش کوه سره و بلند بی سیاه
سید و سیاهی شمشاد بغایت سیاه و بار یک طلب و شمشاد
و شمشاد سینه و کمر بستن او و شکم بود و بار یک و بار
پس بدو و کشتن آن بار یک و نرم و کف پای او نازک و رنجا
و طریق به و آهکی یعنی بزبان معنوی هانس کرد و گویند
رمان و تیرین گفتار و در سخن کوه و فوی شیرین مقال
شد و سخنان و بخت و شکر کاین و بیرون و خوشی و دل
مندان و سلطان باشند و صفت و رحمت و جنت با شمشاد
و خود را بال و بالیزه بداند و بیلان خفتن مرد خواب کشته
و پیش از مرد از خواب بیدار شود و هیچ و قی غمگین و اند
نکین نباشد و همین ساق ساق او نرم و موی بال و چشم
و در شمشاد او و شکم بود و زخوی انعام و بی کراب آید
و جایی که بول کند بجز از نوزادان هجوم کنند و آنرا بر آید

در حلقه باله و در خود را قوی و در دست دارد و او قوی
در دستان را و زینجه دستان و امشب است و او را که با تمام انگشت
و بسیار بود و در ظاهر دستان را که کوی این مایه گریست
طاعت با اثر تمام تواند آورد و از غایت نادگی باز وقت
ولادت سینه بالا نیک بلند باشد تا که کمر و دانه
و نه اندکی و نه قوی و در دستان را به بی و در دستان را به بی و در دستان
و در نیک جوی کشاده سینه و دستان نیک باشد و در دستان
بود و گفتار شیرین و از انلام و بوی اکبین آید زود
و زود اشجی کند در خراج و خنده باشد و در دستان
کوفت دست دارد جیب و راست سینه و در دستان
بست نباشد و یکجا قرار نتواند کرد از حرکت بسیار و در دستان
اکبین و سینه او در میل باشد و پوست راحت و خوش خواهد
و طاعت با اثر تمام تواند آورد نیک باله و ذوق باشد
و در دستان را طبع کرد اند قوی و با یلوس باشد در غایت
خراجه باشد جوی و گفتار نیک بود و روی در دستان
نیک که و گوشت کندن قوی بود و انگشتان خرد و سینه ساق
و دستان و سینه و کمر و کمر بای خورده و در دستان
نیک

اصل درخت خوی حکم جوی بود از آنکه از روی خوشی
 آید زمره معدن سیرمانده شود و بیوسند چیزها آید و نریش
 بخورد و دریاچه میدان لذت باشد در نیکو لغز و دلبند
 ما را در ساق با یک دست و پای او دراز بود ایکی اندام
 در کل گزیده از چنگل های درخت خوی و صفت او
 در مسال باشد اندک حتم بود و در خوش شود و کوبید
 بسیار کند و بسیار حسد بخور و مکاره بود از هر زنده
 در دنیا بود و در اندک باشد و طعام بسیار بخورد و در خلقت
 باشد و خوراک مال ندارد و تنگ دل و تنگ خویله باشد و نه
 پروردگار و در دست کوبی بود و در تمام و ساق
 بسیار بود کل نیکو و خوشی خوشی او و میل او
 در صفت و صفت باشد را سرود و مزاج خوشی
 آید و طبع او مزاج و خندان باشد را خواب و سیکالی
 خوش آید و میل او بسیار بر مناعی باشد و توان حق بیعت
 و توانی را یوسه سهرت خوشی ای و میل او بسیار
 بر شوق باشد همیشه را اول باطن دل برود کشتد جز
 را ورم باطن دل برود کشتد مستی را سیم باطن دل

چون باشد سنگی تا هم وقت شب و روز دل برود و کش
با شربت غلغله یا باشد بعضی از آنها اندک ایشان خوا
مرد باشند یا جوان دو سه روز اگر نفس سرد بر ایشان شود
شد حیل و قهر را جاری سازند و زمان حق سبحان و تعالی
در بخور و نیت عمر عدت که اندک رحم کنند و اندک دوا
ساکاکی عود است حیض میند چون بود باو و نیت که اندک
در لیل است که نطفه در رحم قرار گیرد و در خوردن روز دوم
روز صحت کند و خزانند و اگر سیوم اندک صحت کند و در لیل
و اگر چهارم روز صحت کند و خزانند تا در او روز و نیم
حکم دارد بعد از دو روز دم روز بیرون رحم سست شود و نطفه
قرار گیرد و حمل باشد و اگر نفس بخورد و صحت عالم
مشغول آید بزمان حق سبحان و تعالی اگر از نوبت
خون حیض برسد معصر باشد و دم در ناف در کند و اندام
مکرون شود آب منی در رحم آید قرار گیرد بزمان خداوند تبارک
و تعالی پنج بر پاره سه درم یا شرفاد کاوه سه روز خورد و رحم
قرار گیرد و دم اگر تلخ در رحم عودت غالب شده باشد خون
حیض رنگ سرخ نماید و شکم کمر باشد و نیز دل بسوزد و آفتاب
ظلم

تمام کرده و صورتی و عین کوه را در قفس
و نبات خاص چهاردهم یا نه بر سر باد با و نعلام بجا کند و بعد
جمله خورد و حمل گیرد و آن حق سبحانه و تعالی آنکه و احسن
بر طوبی باشد چون حیض بسته بیرون آید رنگ سبزه
با غائب نماید آنکه زیر ناف فکند و ریزد کند
در حیض بد ماه باشد و معنی بد مزه شود و اندام کدر نماید
و آن حق سبحانه و تعالی پنج بلبل دانه و سبزه می بلبل
که از هر یک چهاردهم بجا کند باد و سیراب بخوشاند نیم سیر کند
بجامه بیالاید سه روز خورد بهتر باشد و حمل گیرد آنکه
طایع اختلاف وجود عورت جمع شود اثر کردن ظاهر کرده
آنکه خون حیض سیاه و دام باشد از رحمت بسیار
بیرون آید و کمردرد کند و اندام کوفته نمایند تب ظاهر کرده
و آن حق سبحانه و تعالی عکاج پنج بید یا بخر سبزه و بلبل دانه
و موز یکی از هر یک چهاردهم باد و سیراب بخوشاند نیم سیر کند
بجامه بیالاید سه روز برین جمله کند خورد نافه آید بزمان
حق سبحانه و تعالی سیم در هر وقت
قرار نظم در جم و کینیت هست زمانه و شش خن امانت

کمال آن سال در سال دایم و بخواه سال را بدانی هر زنی که بخواهد
بسیار کند و ختم او سرخ باشد او طالع نبوة باشد هر زنی که در
روز شنبه یا شنبه خود را در روز بیاید و بر او بیاید
تا غیرتی بیند او با دل برسد بیاید شود هر روز جبهه را
بکشد و آن را بهشت و نانی خود برده و در روز شنبه و کمال
بودنی شرم بود و طالع بود بیاید بود و تمام شد مگر او بود
هر زنی که به شرم و لطیف و خوش و خندان که در روز شنبه و کمال
که به شرم و عزت و عزت که جیب و راست شد و نرم و دارد که پیش
بدر و دارد و بر آید بجهت ترید و مردان که جیب و زینت او باشد
بترسد و بلب و دین و حاجت بخندد و خنده را دارد و کمال
بدارد هر که پیش آید رجسالی بدر و بر آید و کوبد و کفر
او باشد بدیده مردان بود و در وقت و در عجب
مغناز و صلاحیت را دوست دارد و اینچنین بال و بالیز و مانند
او هر آن بار سالی باشد و عزتی که آنکشت خورد با سی او را
نیز و به حاجت باشد و خواه از بی رات خواه جیب شری
که در دنیا سیم باشد و عزتی که کردن در آن باشد و باقی
در آن روز باشد و آنکشت بیاید و آنکشت باشد و او را هیچ است

همه نباشد هر چند که انگشت دوم از باقی بیجا باشد
شهر دوم تا سوم یا ششم هر چند که انگشت بی بی انگشت اول
باشد و خنجر و زرافه و از زمین برخاسته باشد بر روی
و بر بی این شوی و خسر شوی این بقدر الله تعالی است
اما حکما این همه خواب آمده اند شناختن قرار
اطمینان یافته اند قطعه که قرار گرفته است باز دلیل آنکه
از مادر خود بر می خیزد چون بخود باز آید گران نماید و
خاکه شده و در تنگی بسیار و اندام بریدن گیرد و مثلاً
خون باشد چون آید کلاه شود ز تنان سیاه سود مری سبز
حدیثت با بستند چشم روشن کرد و دل بسوزد
و بوی که فتنه نتواند کشید و معنی برابر شود و چیزی
که بیش از آن نخورده باشد از روی کند کرم و جگر خنجر
آید بر سطح تلخ و یافته باشد الهی الطمعه ترش از روی
کند که در بر بر جوش آید و صورت فرزند مانند
که چون عیوب از بعضی برون آید غسل کند روی
که بیند فرزند مانند آنکس می شود هنوز خنجر
نگرفته است و فرزند موجود شود بی آن که فرزند

ب
در غیری افتد دشتا و حکما بجای به کرده اند و
د. و الله که چون عورت از حیض پاک شود و سرشویید و اگر آن
عورت را افتد از صحت و عفت و کس در محل از اند عورت
موجوب شود چون شوهرای صحت کند حق تعالی فرزند همان
صورت خود بر سر داند پس حکما برین بنا کنند که عورت
را هیچ بجز از آن نیست که بعد از غسل و شستن خود یا روز
فرزند خود و اگر از ایشان حائض باشد و شستن
خود را بینه بیند تا همان صورت افتد خلق را
فرمان حق سبحان و تعالی که باید مثل است و در میان
رکشادن و بستن حیض و علاج چه نروید و کشتن و خنود و
خوید که در حال حمل بزنند بدانند علامت و علاج و تا به
که نزد که گویند کابخی فرود می شنید بزرگ باید که
بشاید و اگر آن بزرگ که داده است بنده این چه را حق سبحان
ایضا زنده گایه بخشد عجب و از مرده کرده شده است بید شبه

باید اول کسی از حج که بکند نماز آغاز کند یک سوره
عنه و بگوید و سران عذرت و استغفار بر بزد نیکی شود بزرگ
حق

حق بجهاء و نوالی برک او نکه قدری بر دست مسند

چنانکه عودت سخاوت نداند بر تانک او اندازد طالع

چال نیکو شود یه شب و صبحت یا بد محق رسول الله صلی الله علیه و آله

نیل و سلم تور و ستار و داده هلا و پنج سیدی

بر آید حل آب سه ششاد بر کبیر سه نهمه نیکو شود

حق بجهاء و نوالی پنج جلابی با آب دار هلا اکت

داده سه پنج سینی بخوبی ناسه روز سخاوت به شود یه شب

پنج بر یا بر و فاف و ساید معوضه سخاوت نیکو شود

نیز حق بجهاء و نوالی و دوازده است

در اسایه وضع حمل بد آنکه جن عورت را در ده کبیر

نیکو است آنکه با کابجی عورت اند بخواند در حال وضع

شود پنج بر و یا پنج با نس و یا پنج او نکه هر کدامی که

ازین سها و سکه کمتر بر کشد سکه عورت نبد در حال بجهاء

سکه ز آید بزمان حق بجهاء و نوالی شیر زقو نیال

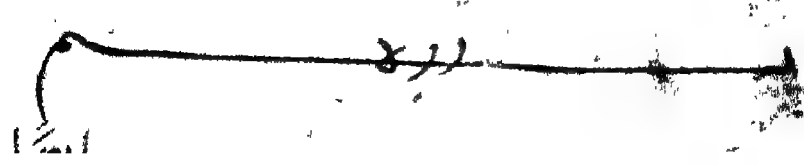
تا آنکه عورت دهنده گرفته بجهاء اسایه برای پنج

در نیکو سبیل جان ساعت که بو کند باشد تاده سه کبیر

در حال خلاص یا بد آنکه بجهاء برده را خام در شکم باشد

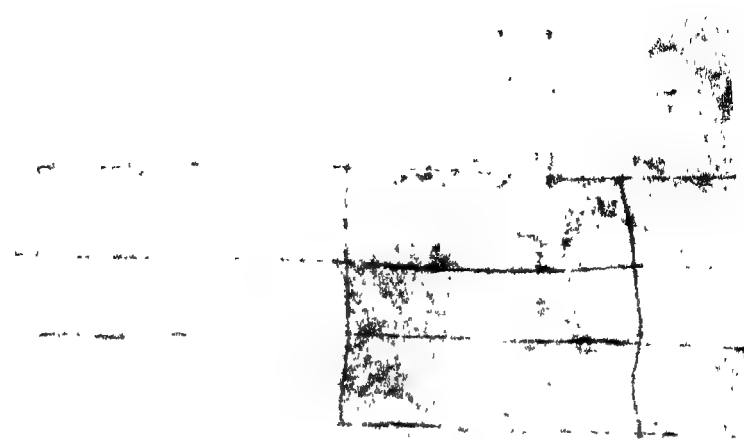
بگویند که ای کاش در این روزها که
 بر سر درختان و در کوهها و بیرون آید
 زدم بنویسد بخواند و در این ایست **بسم الله الرحمن الرحیم**
 اذا السماء انشقت واذا الارض کانت رطبت واذا الارض
 والقت ما فیها واخلت الارض کواکبها وکانت ارضها
 و قدح بنویسد بشکل و نعران **بسم الله الرحمن الرحیم**
 یا الله یا انت الله الحکیم الکرم بجات رب العرش
 الحمد لله رب العالمین کافهم بیرون ما تو عدوت لم یلبس
 لباسه من هار بلاخ من شویک اورا دهد تا بخورد
 و عین دعا مذکور بر کافه غله سفید بنویسد بر باره
 جب بندد و یا بردان جب بندد و در آن سوسن یا پود
 در آن ریخته و از
 بحال جبار جهان را از کار و حیم
 شکل بر خاله اب یا و سید بنویسد و پیش از آن
 یا به خواه تا در آن محل بکشد حال پنداش یا با بزبان حق
 و نقای

۴۰

برای حل این درد نه بر سواله جواب ناپسند
 بنویسد، خلاص شود. بزمان حق سبحانه تعالی اینست - ب
 در حق حاکم و نه لا یغنی بفرمان اب نارسیده
 بنویسد در زبردست و پادشاهان خود زود کند بکنند
 فرزندان آید برین بزمان حق سبحانه تعالی موجب و از خود است

این کلمات را بنویسد و در ...
یا خوف بار نهد برفی بکشايد و لاله نعل ابرو را ...
نشد. انت الشکور الکول لوجوف و لاله ...
البي العظیم ایضا اسامی اصحاب کفن نویسد ...
بعضی جمع نماید که اکسمینا سوان نشوخته
لیوس کشتا و طیوس نه اسوس نام ستر ایدان
ظیر بر حمتک یا ارحم الراحمین
یا افروز شیرین نهویید را بنویسد بالا بستان
به شمع و شمع آفتاب شود یزمان حق بجهان و نوازی
بجهت و از موده کرده شده است بسم الله الرحمن الرحیم
یا قبه ما فیها علی نذی لعم من با قبه اللهم ایذا سا لک
یا سید السادات یا عالم السر و الخفیات یا حجیب الدعوت
و یا

سوا البركات يا قاضي الحاجات ويا سميع الدعوات
يا باهي يا قيوم يا ذو الجلال والاكرام وعلو
الحد والحد اجمعين يا حاكم يا ارحم الراحمين
اكثر ما عورده كم شك يا شمس برسيده عورده اين
ويعني بر عورده بسار شده اجنه اللهم يا
محيي الاموات لا تاتنا من بآيته سورة ياسين
وعد بنويسد وبنويسد خود و دان وداكوج بر رست
شكر يا باشد بزمان حق سبحانه و تعالي يا شيروان
و ديگر ذريه ميند و ارد برب يا شير باد و حدريه كند
فت روز سلام و متواكل خورد و بدار شود كه چه خود
راند بزمان حق ما و ده ايب محبت تو باز موده است

رملد چه ايب ابي و از بلده نعيم است و از بر ملاق
ست اول از انك و عبيده انك بده جواهد بود يا ما
ايب از ما در كشت و خون و جريه و مغر و استخوان و ملك
و شن و روده و مفعول و رنگ از از دارد و اكر ما و غدا
صالح بخوره فبفقد رنگ با كيزه و نر يا باشد و اكر علما

سنگ خورده است آن فرزند زنت رویت دید خوی
 هم خارج آن کیفیت باشد عقل و دست و تیر و شو و این
 نرینند در وجود آید فغان عقل و قدره او بقیه الی
 نگره لیل بر فرزند نرسیده و ما دین دارد است بعدی خود
 حال حمل بجایست بیوی راست کرد و پیل غریب
 وی حبس کردن است لیل ماد بنوا که میانه شعله و دیان
 پ را نیز ترکند و هر خود شافه کیرد تا کم نماید و آن
 است شیره عودت و مرد و نیزه که در ریه
 نیم رسم سباله با نبول هم بخورد شیره کم شود و اگر جنب
 شجین کند شیره کاب بود و او را اصل او مرد و است
 خود اگر قصب کاهم فرج او مشکل که در سباید
 یگان رسم با شرب و شیر یکجا کرده عودت و هیزه عمل
 ارد که شیره شکنند شیره دیگر اگر مرد و سفا
 به و او اصل او مجامعت نتواند کرد یوکان حق جوایز
 بیه و از موده است

عمل ج و نیزه عظیم حمل نگیرد اگر زنی عظیم باشد
 سنگ از عین یال نور عروند یگان رسم جیوری و جی

و لیکن غم با آنست که در مخدود تالنج علت بود نطفه قرار گیرد
 و در اندام او بویایی خالصی بماند تخم برنج با شیر ماد کاو آنرا
 خورد و هر بار با آب و عسل آنرا مخلوط دفع شود یا شیر آنرا
 فروخته اند یا نهفتن با هیچ کنایه خود که سبب باشد کمال او
 در اندام حویله ببرد و الله اعلم انی فوزند نرسد و یزید
 شده و گرفته و حل روایت صحیح است از سیر سلیمان
 بعد از عقیقه السلام که دختر ی دانسته او را بشوی داده بود
 و بعد از سال او را هیچ فکند نشد سبب آنست که سلام بر
 خاک نشد بود و رفوای داد تا همه در آن زمان از جمع
 بپای جمعیت بزوان او جمع شدند و بعد بیست سال که بخوا
 و با سبب چه باز نمی گیرند و محبت و بستن بر یاری نش
 و در آن عالم بیایند و اول علت باد هر یک که علت باد در
 زهدان او باشد چون مرد با او محبت کند در هر سر کرد عالم
 از هر ماد کاو سیاه بکشد و زهر را خا خا و اگر زخا ابتلا باشد
 زخا سیاه یا باط هر دو یکجا بیامزد و این بین نخل و شاف کند
 بگرید و محبت و طاهر از مرد است و دم مرزب را که زهدان
 او زردی بود باشد چون مرد با او محبت کند در هر سر

کوبیده عسل و هلبه و بلبله و املا و صمغ عربی این چهار
 ادویه را بپزد و صمغ عربی بسایند و اینها را با روغن
 بپزند و در این کپور دهن شافیه کنند و مرد جماعت را مد
 بار گیرد و سیوم و زنبه را که زعفران را بار گیرد و کشته باشد
 چون مرد با او صحبت آید در دهنش چیزی علق و بپزد
 زعفران را با روغن و زعفران و قند و قند این مرد چیز را بپزد
 ساند و در این نخل و زعفران شافیه کنند و با مرد که کشته
 بار گیرد و این حق سبحان و تعالی
 او کوشت زیاده شده باشد چون مرد با او صحبت آید
 این دهن را در دهن آن که روغن را در دهنش بپزد
 تا رسید از وی بود و باره نه نکند و سبب نه صابر
 علاج زعفران و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران
 کرد که این از دهن مار و دهنی بپزد و آید جمله بکمال
 این دهن شب شافیه بخورد کپور بعد از آن تا شوهر جماعت
 کند و شک با گیرد و این حق سبحان و تعالی
 که چنان بپزد چون مرد با او صحبت کند آن را در دهن
 بپزد عسل و زعفران و زعفران و زعفران و زعفران
 و زعفران

دره کند و تنگ و گدازد کند بداند ارها باشد و علاج باد و حال
باران کشته شده است تخم کنوای با سیرکه سفید بسایند و
با کریم حبه نپاشد بکشد و دیگر هر کس ملان جمع کند بکشد
و از آن بکشد هر شبی از آن بکشد اما خود از دوشب بکشد
باشد هر چند حله باشد و بکشد و بکشد و بکشد
که روزی میباید از آن علم اند

بر تخت مملکت نشسته بود زنان عظیم جمع آمدند
آمدند و یار رسوا الله ما را قدرند تخم کنوای
جیست نه سلمان علیه السلام فرمود بریان را طلبید بریان
بمختصا آمدند بر یک و بریان گفت یا نبی الله حاضر
بهفت گونه علم از ایشان را که و در نزد نبی شود بر
کدام است مردم کشته باشد تخم برجا، بیفتد و در
بالا گرفته و بسته تخم راه نیاید سیوم گوشت ریخته و در
برآمده باشد تخم برجا، بیفتد چهارم آنکه تخم که در
باشد و بار که تخم افتد کوهان بخورند تخم کرم شده باشد
تخم بخورند خون شود و در آنکه سر و سر شده باشد
تخم بخورند که از آن اسب دیو و بکشد و بکشد
مرد

۱۲۱
مرد و اعم ایلامنی جدا شد و دیوان تخم بر نند و فرزند نشود
لواء می سلیمان بر بیان که علاج ایشان چیست بپوشان کنند
اول گل سرخ کشته و در منزهانه بید و نیم مرغ شانه سازد
از حبیب مرد نکشود و حق تعالی فرزند و زنی که داند
و در وقت که در آن است لیسو آنگاه حالش باد و مرغ نماند
در آن بعد از آن شانه گیرد نه دیگر کند فرزند و زنی

حق سبحان و تعالی سببم خواند (در تخم گوشت
بپاشند ز بوی سبب و ناخن بپاشند کند باز
مرغن یعلی حیف و نشا روز شام پیود و نرسد بپاشد بالید
چون در تخم کمر شده باشد آب صابون بآب حار
با اهلایه و لایه شام سرش پیود بعد از حبیب و زنی
شور رود بار گیرد بر آن حق سبحان و تعالی محبت و از موره
اللابد شب بجم جنت کم خور باشد تا آنکه کوزه و روغن تخم
نماند و کلاب نماند پیود و زنی دیگر شور رود بار گیرد بزبان
حق سبحان و تعالی کسر آسیب دیو باشد
این تعویذ مشکل و زحرا و کلاب بنویسد
بروی نماند که از تعالی بار گیرد تعویذ معطر

بجز معلوم شود که کدام علت است چون مردی حیوان
 که اگر او را ندانند و ندانم که این است و آن
 کند و از این جهت باید دانست که این است و آن
 رزم بدو شد باشد و اگر این است که در وقت و آن
 باشد و اگر این است که در وقت و آن
 در وقت و آن است و این است و آن
 بار کرد و این است و آن
 عظیم از حیض پاک شود و این تعویذ برزبست
 و او را خوردن و این است که این است و آن
 که در زمان خداوند تبارک و تعالی حل گیرد و این است
 بسم الله الرحمن الرحيم یا ذی الشان اکرم و المکن القديم
 یا الله یا رحمن یا رحیم یا ستار یا غفار یا احد
 یا حمد

یا سید و صلی الله علی خیر خلقه محمد و آل محمد

در حدیث یا ارحم الراحمین اگر کسی خواست

تا پیرد این تعویذ را بر نان کفتم بنویسد و طالب حاجی

خوردن خود و یار و دوستان بعد تا بخورد پس

مرد با آن حاجت کند تا بخواهد آن روزی

مرد اندانست مغرور که شد لب سر حائله الرحمن

یا حی قیل کل حی و یا بی بعد کل حی یا می حین

یا ارحم الراحمین یا حی یا قیوم یا

یا امان یا دوار یا و الاکرام یا معالید السموات

یا ارحم الراحمین یا ارحم الراحمین یا ارحم الراحمین

یا ارحم الراحمین یا ارحم الراحمین یا ارحم الراحمین

یا ارحم الراحمین

اگر کسی را فرزند نمی شود

و خواهد که بران شود باید که این آیت را به شکل و دعوی

بنویسد و این روزی و شبی روزی و در اندوختن

کند و چون وقت نماز شام شود این تعویذ بنویسد

افطار بدان آب کنند و می باید که تعویذ دیگر بنویسد

وقت در بکمر بند و تا مدت چهل روز بسته باشد هیچ
چیز وقت از خود جدا نکند و هر روز نایاب باشد که در
شود و درین ایام هیچ شغل نیارد و هیچ دردی
نبرد و از کس را حق سبحانه و تعالی فرزند نکند که امت
است و آن را

الميعاد وال
الوان فراقا في الجبال
قلعت لا ربح او كلفه الموتى بل الله الممد حم
حق والهدى به اذ كل ما الى ب النجم
كل نفس ما عليها حافظا في انفسان مرده
من ما دافى نخرج من الصليب والترايب
خبر حافظا و هو الرحم اثر حمير
لو يدقني الله عز و ربنا را که فرزندان نمی شود این
را بنویسد و درین پیراهن در پشت سخت کشد و در
خدای تعالی فرزند شود که خواهد بیا زیاده در
خشک بندد آن درخت سبز بار گیرد نامعیا بزرگ
انست لبم الله الرحمن الرحيم على على على على على
له له له له له له له له له

الکریمه یار تو در بنوعیه این تسویه می آید با تو
خود بند و بواج کند همانند از شایسته آنکه بود بخواند حق تعالی
انیت ط لا اله الا الله

آوردی بنجاه سلام را محفیم با در پیار و سبب یار تو
یار بر یک ساری اندازد و کشد با او و تو را در آن ترکند
و یگان بنده ی تا شایسته و در جایی دعا شود بخورد تا حد
یکماه حمل ماند و یکی بویید در بازوی چپ سرد عورت
کند و بخای زیند و نرسد و شایسته در شایسته آنکه
بمی آید و با کند انیت در جایی را در جایی را

هر روز هر روز هر روز هر روز هر روز هر روز
۱۱۱۱ کل ادعای هر یک حق سبحان داد و عباد

الکریمه یار تو در بنوعیه این تسویه می آید با تو
بنویسد بنویسد بنویسد بنویسد بنویسد بنویسد

خدای بختی بکرد بر شوی بسم الله الرحمن الرحیم صلی
الله تعالی ذکر ائمه کان ی

نرسد بنویسد بنویسد بنویسد بنویسد بنویسد بنویسد
کریه بنویسد بنویسد بنویسد بنویسد بنویسد بنویسد

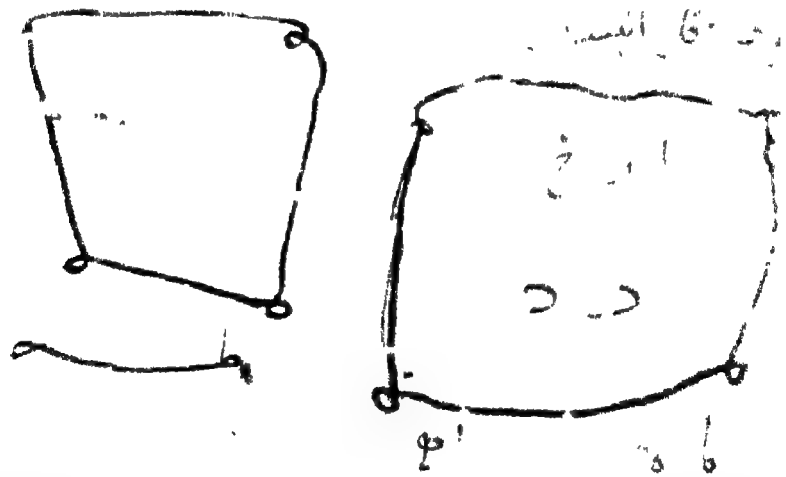
شود انست وهو الذي بصور كما في الارحام
الله الامور العزيز الحكيم والله يعلم كل شيء انتم ربنا
انتم علينا مائة من السلاطين لنا عيد الارواح واخرها
واحد من كل وارزقنا و انت خير الراقين

عاش جان بخت انكم مادر پيرون آيد مادر غز كاذهنت
دست كند ربه در سر جانها دست بر خوسرستانند
در سر كند آن پيرون او دود كند تو دهن باطن
دود پند از سر سرخ و ام الصبيان وكند كل بيت
اندر بوزان حق بهاء و قلبي - ندی و مسك و فرك
دود پند از سر پند تقصص كند كذبة كذبة كذبة
دود پند از سر پند انگاه هر جيز يكجا كرده باد و غز
فاد و جرم را ايتنه كند جله خوساء و شد بود و بج و كفتار
وام الصبيان و باد و خال و دفع شوند تا بنديك شود و جرم
ان كند بوزان حق بهاء و قلبي محبوب و از هود و احد
با و پند و غم و امد و سر به هود و پند و كفتار
خود را دود و صاحب عقل و حفظ كرد و و پند و احد

شود و هر روز یکبار و یکبار اگر کودک دارد
بر باشد بپارد هرگاه در سر و در جگر است اندازد و مال
نبرد سر و در جگر شود بر همان حق سجاء و تعالی
که نه خداست زحمت کودک صحت
و با بیماری گفت و پرسید این را نام آن که در است
طری شود زود است بد جگر اگر زحمت بسیار است
بجز باز کرد و اگر نه باز آید صحت یابد و بعد از آن
نیشم است چون غرق شود و شود
که در این نیست و لرزوا خدا الله
علیهما و در این دکن بوجع الی اجل می نازد احاحه
لا یستأخرون - اعظمه رالا یستقدمون
که عورت بار نگیرد علاج مانع جدا بپارد و اگر
وزن نگیرد بعد از جماع شاف بپارد و جگر بپارد
نیکو بر زبان حق سجاء و تعالی حق و از مرد و کرد و است
و بیکه نکشید و در کمر بند و بپارد و بپارد
اگر کرد و تلخه سبید بار و غرغره و دکان و بار و غرغره
سه روز نخورد و بعد حیض هرگز نیاید اگر زنی

به نعل حایه نشود و بگیرد و در هر سه بار و آن
 بزد بخورد و بی دریم هر روز شافه کند نامدم
 کارش نشود که اگر عفت بود بهلا و شافه کیرد با کیرد
 و آن در این ایام است موی خرگوش را بچسب
 و در کد با کیرد و کیرد اگر زنی خواهد که بار نکند نویسد
 باره کاند و بی وی جیب بدو این عزیمت را هر که
 در نزدیکی آن باشد آن نیم نیارد اگر خواهد که
 بی قیاس و اندازه نادان نبند بیغم نهد و اگر درش نند

۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰

یک شاخ استاده باشد و یکدا فتا

اینست و یکی افتاده بر او عود شاخ بر دست نهاده و را
 بنشاند که اینست که شاخ ایستاده و افتاده کدامت
 بر جود دارد چون خواهد که عورت را بشود چون از
 فایده شود بعد از جماع بر شاخ که افتاده است در پیش او
 بگذارد و عسته چنانکه او نداند و در پیش خود عود
 بداند در دست وصال کند بر شاخ که ایستاده است اول از
 حوت است و از آن جماع شود اگر تمییز کند خود
 قهرمان و دیگر همه بار چون خواهد که عود
 شود و او را از جماع بر شاخ افتاده در دست او عود
 بسته شود همچنین هر بار کند بستن عودت بسیار
 پس یک بنزد که از آنکه که نیند زهر او میماند و قهرمان
 دلی کند و با عودت جماع کند قبضه نشود بخاور و که خلع
 نتواند کرد بستن عودت روز یکشنبه در
 خام و هفته اکرم خراطین در یک کند و همراه در سم بند
 همچنین چشم بسته بپای باز کرد و او را تا یکشنبه بگذرد
 در دیر زمین بدارد باز چشمی بسته بستاند با کرم مذکور
 آنها با یک بسایه چون خواهد که بر عودت برود بر آب
 بساید

ناید بر قضیب طلی کند بدان غوغا تا جانی کند سینه کرد
می باید که چون از جماع فارغ شود قضیب را با کاچی بشوید
و بپوشد و در حلق خواهد که بکشاید قدر آب
که بر قضیب مالده و آن کند آن عورت کشاده آید
بستن می باشد در جبهه مصوری که بندد و در
که سزار و در مریه آید و چیت نباشد و در آن
عورت تا بر کعبه خود دفن کند هرگاه که برون کند
بسیار آید و اگر دفن کردن نیاید و آن محل آرد و فراموش
نشد که تا نام او در یاد بگردد و کند و آب در دست کند بر
آید و بشوید که کشاده گردد و اگر بگردد زرم نباشد که کشاده
ت با مرد آید و آب بگریاند سر بشوید کشاده آید و در زمان
آن به خانه آید و محبت و از موده است
بستن عورت مرد و آید که را بر بیان گذر و شکل لرحه
بشاید و در وقت مجامعت باشد یکجا بر قضیب مالده
بست گردد و آن مرد بخت دیگر قادر نشود اگر چه
ماکیان را با مرد و سنگ بر قضیب مالده و مجامعت کند و هر
شهر دعدا یعنی آن زن بگریزید قادر نشود بزمان حق

و هرگاه که این باب را بیاد آید و میگوید که
مالد بره و زید که برود و بجز او هیچ کس بدان فن قادر نشود
نگه این هشت حرفی هر که در آن دست نهد و در جواب
بروفیت کند و تا حصبه نویسد جماعت کند آن خواست
بدان که در جناب هیچ مدتی در برود بروی قیاس
اینکه بکشاید این حرف جان حریف
در جماعت کند که یاد کرد و بدو شریف حرفی است

ا ک د ع ه و د ر

بستن خودت خودت سر در محال

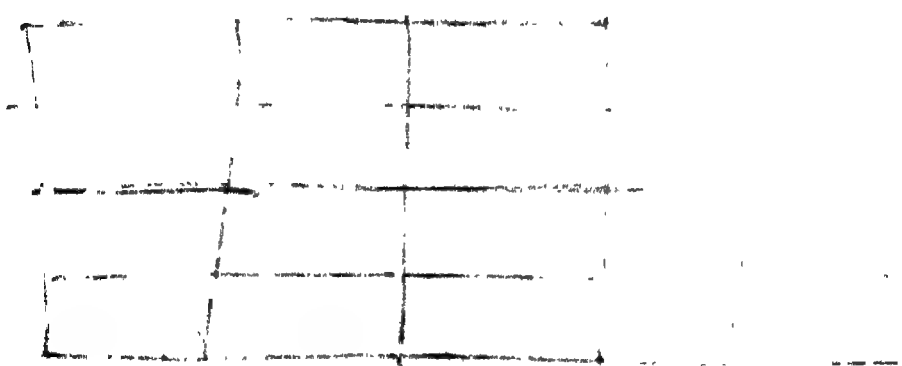
کس را خون در سر باشد خشکی کند نگاه دارد خون
خواهد که بر عودت نزدیک کند و محال و بدو در نفس

سوراج خود جماعت کند و جهان بسته کند و جوان
خواهد که بکشاید ترشی خود و در حال بکشاید
بفرمان حق به و تقوی اگر خراپین را خشن

کند و بساید و در فوج عودت آید هیچ مدتی بدان
نیت قادر نتواند شدن و نتواند نزدیک کردن بفرمان حق

بدرستی محبت و از مرد هاست

دعیه و قوالیه متفرقات جو نامہ از بیتک و اینک
 مکر کند قایل و ثواب بسیار باشد کہ حضرت خواجہ کاتب
 محمد جویریہ رحمۃ اللہ علیہ مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم
 است ہر کہ این نقش در شب ماہ نو بہ بید بخوابد
 اورا فتح رسد و شادی بند نام ماہ در خوشی بگذرد
 در آن سال منور و مردود نبود و دوست
 ہر کہ ہر روز در کمر بند را بید

ہر کہ در ماہ نو این نقش را بہ بید
 در آن ماہ تمام چہ بلای و فتنہ بیاید و در آن
 ماہ المعظم و اہم نامی شادی ہا و خوشی ہا بہ بند
 بزمان حق بچاہ و تعالی و ہر کہ این نقش را بخود
 نگاہدار و خدای تعالی اورا چہ بلای و عذاب

وَاللَّحْمَ مِنْهُ دَالٌ فَتَمَكُّ بِتَعَتِكَ . خَوِيلٌ عَاقِبُكَ
بِرَجَّتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

فَاجَابَتْ لَيْسَ بِهَذَا اللَّهُ الْكَرِيمُ الْكَرِيمُ

مَدِينَةُ نِجْمٍ مِنَ الْوَرْدِ وَالْبِلَادِ وَمِنَ الطَّاعُونَ

وَمِنْ مَوْتِ الْمَفَاجَاتِ كَحِصَتِ الْبَيْتِ وَاصْحَابِ رَارِيعِ

يَا أَلِيَّ اللَّهِ يَا أَلِيَّ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْبَلَدُ بِوَيْسِي

أَلِيَّ اللَّهِ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ

بِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ

بِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ

بِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ

بِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ

بِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ

بِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ

بِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ

بِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ

بِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ

بِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ وَبِوَيْسِي الْبَلَدُ

افیت

۵۰۰ ابن نقاش معطر و مکرم
 به بند خود بی و وفای او را به حساب و به تمام
 نعمت خود بفضل الله تعالی و کرم الله تعالی
 و طاهر مکرم افیت

ط	والد حوت اراد	۱۱	۲
	الله		
دور	اب	۱۱	۲

صانع حیرتی است یعنی در هر شیئی حیا
 و در کار و صفت و بد و نیک و بس و کم و بود و نماند
 در این صفت کتی نور و کلام کائنات فنون بی تمام نافع هر خاص و عام
 و نیک و بد صاحب فکر مستدیان عالی تدبیر خواصان بحر مغایر
 بر هر یک کانی حضرت دیبانه منیر نشان بر افرا که همه اسباب
 در هر یک طرف صفای و ماد کانه ملک و فارحتم الله تعالی
 احسن بر قاعده اشارت عمل کند بمقتضای و در هر جوشی است

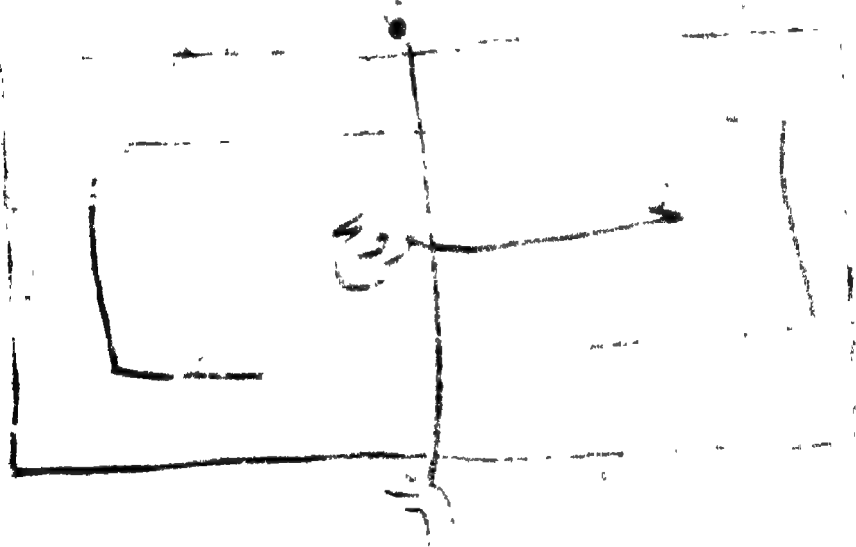
نوعیاری	و شکلا	سند	تخلی
آبی سیه	رفوتیان	سپیدی	روغن
سویا	نالی	چاوی	هالفا جوری
اودیه معاره	ربوئی	بیک کنوار	سنگینا

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حق سبحانه و تعالی، نه بشد و نه شل
 و بازده که این جبار چیز را فرستد در تیران خود بزرگ
 از حد خویش را کرده سرانجامی بحسب بزه کرده اند بی پایدار که روز
 بپایان کند تا بر او با افتاد بدو بر کسی که این شکل باشد
 انشالله و در حق پرست عدم شود بزه که باشد بزمان حق و بزمان
 شمس و مریخ و زحل و مشتری و زحل اینست

هر که این مهر را بخورد نگاه دارد خداوند تعالی او را از عیب
 و بلاها نگاه دارد بفضل خود اگر دعای او نشد عیب شود و اگر
 در آتش افتد سوخته نشود چه کس بروی بی نیواند کرد
 و از دزد و از مار و کرم و از هر بلاها و افتها ایمن باشد بزمان

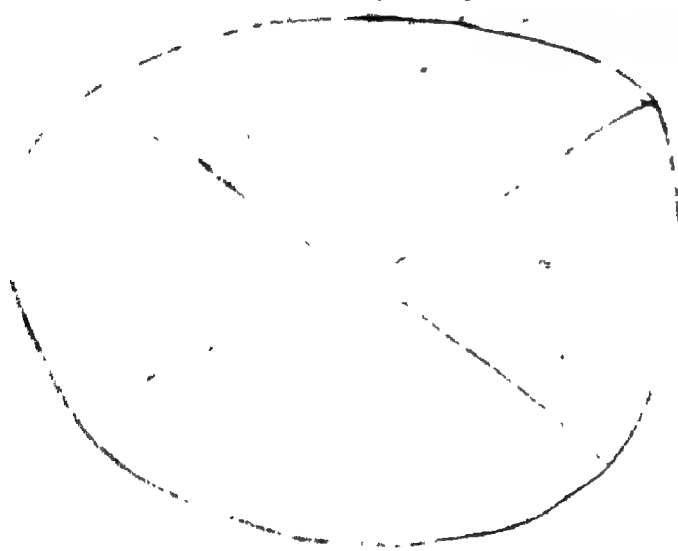
راه نیز میگردید. المؤمنین عیال این لایق رقی الله عنهم اجمعین
 کائنات محیی و موجد است محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم یا مومنان
 از جبریل علیه السلام یاد داشت در عود است جماعتی از ایشان
 خاصیت نیز داشت خاصیت اقل انبست هر که این را بنویسد و ببرد
 که در وقت خال از موضع بک بسازند ملائکه حکم باز آید بعد از خال
 هفت کوب شود. سین و با شکر گفتار را دانه و ببرد ششون قافله
 و لشکر را قافله است افتد حاسیت دوم. و بعد از آن
 که در راه بشوید بعد از آن خوراند ایزد تعالی فواید را بخورد
 که در سیوم است که بنویسد بنام دو کس و در ایشان
 مشک و زعفران خورد. بعد یکدیگر دوست کرد انداخته شود
 باز در حاکمیت جهانم الکوسی را برسی خواند و این حرزا
 در هر روز و در هر وقت که بخورد و ببرد و بپوشد و بخورد
 بدار ما نذر طبع او کرده باشد در حال خواب باز گویند
 بجم این حد. و دوست ترنج بنویسد در آب میخندد روز یکشنبه
 و سه شنبه و کس را خوردن بعد میان دو کس جدا افتد
 نفوذ باشد شباهت کار شیطان اولین است هر که این کار کند
 لا شک او مع هوات است ششم در غفاله آب نارسیده

[illegible]

بجای آنکه باران بخان به رسید
 و در آن اندازد که بخت باز آید بزمان حق سبحانه و تعالی
 تعویذ مغفرت و کامرانی و از خود کرده شده است

این نقش بنویسد و در چوبار او ببرد و بنشیند
 و در بخت بنویسد باز آید بزمان حق سبحانه و تعالی
 و از خود کرده شده است

د	ط	ب	
۲	۱	۲	
۱	۲	۱	

الحادي عشر: وحدة التعليم العالي والبحث العلمي

باز آید بحسب است می یابد بحسب است می باید که در وقت نماز
 خمین چهل بار می خواند و الصلحی و در چهار گوشه خانه یا کلمات
 و قاعد بگوید مع این باز آید بزمان حق سبحانه و تعالی
 و در هر بار دعا و دعا است این دعا ۱۰۰ بار هر نایه
 اگر چه بسیار نوری می باشد چرت و زده می که کلمات با در
 و آج و در هر بار دعا و دعا است این دعا ۱۰۰ بار هر نایه
 نیکو شود و زمان حق سبحانه و تعالی و سختی از این
 افسوس خوانند اینست آنست نیت منم بری مایه ایچ و چول
 اگر کردن مایه ایچ و یکبار بخواند بصد و وقت خواند
 اگر در وقت راست بر دست چپ عمل بر دست راست
 اگر اند بالا و سختی بر بر دست نیکو شود و زمان حق سبحانه و تعالی
 و در هر بار دعا و دعا است این دعا ۱۰۰ بار هر نایه
 باز خوانند قلنا یا نار کوی بر دوا و سلاما حق لا اله الا الله
 لا اله الا الله محمد رسول الله و در هر بار دعا و دعا است این دعا ۱۰۰ بار هر نایه
 جنات انشروا و ولود و در هر بار دعا و دعا است این دعا ۱۰۰ بار هر نایه
 تعالی در خبر جنین و در هر بار دعا و دعا است این دعا ۱۰۰ بار هر نایه

مگر چنانچه ان ...

مگر چنانچه بود به بار احمد ...

شوی هر چه ترا باید با من بکوی چون ...

مرد در کج نشسته احدی را فکر با طایر کرد و گفت که ...

ان نور ...

نوا ...

مزار ...

بار ...

و او ...

تند ...

ستان ...

تا بتوری ...

کند ...

موی ...

که چند ...

مزد ...

بکشادند ...

ع

۱. قش و در عذر اندم از نیجول

اهیا خراهی اده فی اصا دشون السع یار هفتاد

مفتون مشتیدون السع با ورا شی و ده ساله

ما سر بالاشمع اسکا غون السع با ورا شی و ده ساله

السع با ورا شی و ده ساله

اوا را دشی از یقین که کبر فلو میون السع با ورا شی و ده ساله

کیون کا تا ورا شی و ده ساله

و ده ساله

و ده ساله

و ده ساله

و ده ساله

و ده ساله

و ده ساله

و ده ساله

و ده ساله

و ده ساله

و ده ساله

و ده ساله

و بیایه و در یوار است و در دست این دعا فرست
 باشد که حق سبحانه و تعالی و صوره بعد از این و انقی علی
 که و تار باشد بنویسد و در بانو کا بنده این باشد و اگر
 بسک و انقی و ان بنویسد و بنویسد بالین نهد کالای که کمر شده
 و در این بیند جایگاه او بداند و هر که در خوار
 این چهارده نام دعا است کندش روزی بی روی کارزار
 و اگر در این دعا باشد حق سبحانه و تعالی که در و است
 شود و روی حریفان را پیش خصمانه بار آید و
 وجود دارد یا غیب و پنهان بیایم بروی کارکنند
 که بر عفو او بود پس در آتش اندازد باز آید هر که
 در خود دارد همین در جنگها مظهر و مدد باشد و روزی
 بر دست دعا کند بفضل الله تعالی چهارده نام باری تعالی
 این است **الله اعلم** **الله اعلم** **الله اعلم**
 یا املسان یا مستجیب یا طهر یا حبر یا طهر
 یا عفو یا مشر یا مسمی از اسم الله تعالی باشد
 ا صوفی الی و فیل ا صبا و ال شدی
 دعا قرآن با اسم اعظم **الله اعلم** **الله اعلم** **الله اعلم**

اگر بنویسد باند بنزد کسی و هم بدهد
اورا بپند هیت خود و دشمن او ظهور کرد و در
کلبه بود کلاب بخواند بر روی ماند اگر خوان کرده باشد
با شاه رود با شاه هرمان کرد و زبان خلق خلد
نمود و زمان به بخت بختی ستون به هم رفت باز
از دشتها کرد و چهارم کرد دشمن دارد و گریستار
و دستان و کرد و بدنه بنشیند و بدنه اگر بیند
از تاسه و دزد دشمن را بیمار بخت کرد و در
بختاند دشمن ببرد ^{خوار} اگر بختار شد و نرسد
غیر گشته باشند یا بر مسلمانان زور افزوده باشند
کوت بر سفندان بخواند بعد از لشکر یافتن را عزیز
بزرگان خست بختی شتم یکدشت خال از دیرم سپاه
کند و این ساله سالان حال این دعا هفت بار بخواند
لشکر شکند و هر ساله هفت بخت محبت اگر
خدا کسی را از دوزخ باری کند بار بر دشمنی و
خواند و در آتش آید و آتش بخواند و در آتش
بر مشک و در عزال بر سر بر سر و در بر سر و در
در راه

مجلس اعلیٰ ایوانِ ابرار میں شامل ایک ماہر

سُورَةُ النَّازِعَاتِ مِائَتَا اَيَاتٍ

دو خاتل حکیمہ ظہیر ارضی بوخا، پرمستہ از رمانیل

ہرے طریقے سے سائنس پر مائل ہر مائیل انعامی مساعی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الله يحق هذه الاشياء السفر والادام الرب والروحاني

حق نوره "و" بی الذیور و الذی ناله سحر

عائلي اهدى ومايا وولدي جميع اهدى والى بارئ

غارة والفجارة بحق محمد واحد يستم باؤشتر

یا رحمتک یا ارحم الراحمین

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْهُمْ مِنْ رِزْقِكَ الْوَاسِعِ وَارْزُقْهُمْ مِنْ رِزْقِكَ الْوَاسِعِ وَارْزُقْهُمْ مِنْ رِزْقِكَ الْوَاسِعِ

عليه وسلم عطا شده بود براي امتنان و شكر اين تاج پديد پيرايه انا

نام خود را بنویسید و برای تعالی در حفظ خویش کوشید

و هر که این ثابته و تار و خود سازد در میان خلق عزیز بود

وہشت ہائے ویرانہ و بیکار و بے پروا و بے فکر

عبارت بخواند و یا بر خود نگاه دارد

المحافل والافتتاح اور ان کا بعد پرستش اور دعاؤں کا

۲۰۰۰

در دستان از اسب کشته و در این روز بخت از دستان بخت کرد
 اند از هفت نیاست و از شتر و یوسف و برادر و و کزدم و شطاطین
 با بر و رده هر خدای تعالی اولاد کند و کنا هشت هم بیار و
 هر که این تاجنامه را بر خوص بخارد هیچ تیر و پنج بر روی
 که در فرمان حق سخا و تقوی است لب لعل الله الرحمن الرحیم
 الله یا حنی یا رحیم یا علی یا احد یا صمد یا وند
 اسلام یا مومن یا معتمد یا سميع یا هم یا علم یا وند
 یا ویت یا کریم یا کرم یا کبریا یا جیل یا جوی
 یا عزیز یا مسر یا حنان یا منان یا نواب یا با عز یا شهن
 یا محرم یا محمود یا مود یا جود یا ظاهر یا منظر یا اول یا آخر
 یا حی یا قیوم یا شام یا واسع یا رفیع یا نذر یا ذی القو
 امین یا رحمان و صلی الله علیه و آله خیر خلقه محمد و آله اجمعین

که امیر در نرس اسان بود او

در که عز بخفا بود
 کردی جوانی را
 بیافت و درین عزت نامعنا این
 بسیار است که دولت
 صاف نصی است و او را

در این کتاب و بیاید - جبریل در تفسیر اسماء و اوصاف
اسماء و اوصاف است معلوم محفوظ نیست دلیلی این است
در اول نامها نیستیم لا اله الا الله محمد
در اول اسماء است این است بود همین کلمه انعام
عنه السلام هر نامی را ازین نامها تفریکه و شد و کرد
نامها بخلافی را شاید و نیست دلیلی که گفتا بدین نام
دلیلی است این نامها از مردن یا چاله جنات و حاکم بآل
بدی خواهد آمد دل حاصل شود اما در هر نام که
است بار خندان از خشک بیایند و یکی بدان نام برستی
کردن و دوزخ داری و جامه بآل بیایند و بوی خواتین
اری و مردون محبت بدان بد باره نان و دوزخکشایم و بوی
این نامها نخواهد هر مردی که داری خدا را بخوابد و در
کند و آتیه هر مردی و خواب و خواب کنی بر کرده او بدی
بیش عریض او را بیا بکشند و اگر کسی را بری در عذاب مجاز
از نه خیمه صورتی کند چون آدم این نامها بدان صورت
خواهد و بگویند بحق این نامها که مردم بیرون ای
و بیه صورت در صورت صورت در حال سران صورت
را از

ت حد که با بخار بجای و اگر خواهی سبب بگردی

تا معده را به مردم بیرون آید و بدین ترتیب به شش و ریه
شش استخوان بجا می آید اما معده نیشک با شش پس از شش را

زمین رود بر دایره نامها می خورد و کوشش دارد عذاب

باید که برای ایشان بشوی و نوزید بکشد که بیش و پرا عذاب

ند و اگر خواهی که در دایره بیدار می و بدلی که نکند که در دایره

ت که اندکی شامی به نثر نامها اب صافی دردی پس هفت

رایت نامها بر دی خوانند و بگو که حق این نامها در دریا که

از کس تا رسیده را به بزمای تا اندرون قلع نیکم غرضه نام

را و در نیشک دایره و اگر خواهی که این نامها را بر کوزه پاک بنویس

به شوی از آب بدار کس ده که در دایره داری چون بخورد ترا

روست که در دایره بنویس بشک در عنوان و کلاب بنام او را اگر

برای دست بازوی راست بنده و اگر برای دست است

بازوی چپ بنده عرض بکلی گردد و اگر خواهی لعنت جادو

که در زمین رود است بیرون آید بیاید و نیشک

در این نامها بدان بخوان و در آن خانه که جادو می کرده باشد

بنویس و در آن خانه که جادو می کن از شب تا دیگر روز بگذرد

خداوند عزوجل این صمد را دعا - نماز و دعا کردن
 در این صمد چنانچه می مدنون باشد در دست از دعا است
 برکت و اگر خواهی هرکسی بسمتون غالب این دعا باشد
 بنده یی این نامها را در هر روز بخواند و بگوید
 حق این نامها را در فلان روز بسمت کرد آن او نورانی است
 پس نباید و تو غالب باشی و اگر خواهی برای هم مردمان
 را باز هم بسمت شود ترا بدین نوزاد کوفت و ... است کرد
 بیابان است از شرطم دشمنان این باشد و این دعا
 در زمان و در زمان این باشد و هر چه که بخواند در
 برآید اما چون خواندن کرد بجهت این کلمه بگوید و بچند
 لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَبْدُ اللَّهِ
 دعا بخواند و کرم با تضرع است و بسم الله
 اللَّهُمَّ يَا مُخَيَّنَا الَّذِي لَا تَأْخُذُ
 نَسْتَهُ وَ لَا نُؤْمَرُ لَهُ
 نامها را بخواند و یا بر خود دارد و راه این غالب شود
 در ساق عشق نوشته است و از تو این نامها افتاد است
 هتای بخش تراست یا مؤمناننا الَّذِي
 بیست

و یقدم و یغفر الذنوب ^{للمؤمنین}

و یقدم این نامیت که خلق را روزی از بهشت این نام است
و دارند این نام از روی کجی نکرده و کشاده روزی باشد یا
لنزهوج الذي هو النظام دنیا کل شیء این نامیت که حق تعالی
حق را نام کند از بركات این نام عفو کند و فرزند خود را
و یا بر خور دارد و کناهنش که این بنده آید حق تعالی بركات این
نام او را ببرد و زکند و معتز تبت یا عیسیهم الذي
یبصر الحقیق و الدقیق این نام بیست که مود
عید السلام بخواند و آنده با هر سلامت گذشت خواند این
نام و دادند این نام معظم برود و غنی ظفر یا بد برود و غنی
بهار و تعالی اسما جویات و لا مود شده است و ^{الطاهر}
یا م طهیا الذی اذا ابدا تشبها
این یقول، له کن فیكون
این نامیت که حق تعالی اسما و زمین را بركات این نام بیست
فرزند هر که بخواند و یا بر خور دارد هم کارها بر ایشان
اوج جمع کرده و از خشن سلطان و انت دیوان و بر بان

ت باشد بزمان حق و سلام و نوا

الذي رفع السماء الخبير حمداً این نام است

که برکت این نام اسمان و زمین قائم اند و هر که بخود دارد

از شر دیوان و بریلان و از خشم سلطان و حسد حاسدا

ان این کرد و بزمان حق، بسماء و تعالی انست یا کبر

حطی الذي ينجي العباد من الضيق این

نام است بخت طامان، یا رحمان، ندامت باشد بترک

و تعالی محبت و از مرده است یا حبه، الذي

محي و همیت و هو العليم الخبير این نام است

که بخدای تعالی مرده را برکت این نام زنده می کرد اند و حواس را زنده

و دارند این نام از هم، یا رحمان صحت یابد بزمان حق، بسماء و تعالی

محبت و از مرده یا شطیع الذي لا يخفى عليه

ما في الارض و لا في السماء این نام است

که برکت این نام میکائیل علیه السلام قطره باران بحر و هر

جای می شناند هر که این نام عار را بر خود دارد و مرادها برسد

بزمان حق بسماء و تعالی نامها محبت و از مرده اند انست

یا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

یا اَبَحْر فَنجَاهُ اِنَّ نَاسِيتَ کَیْمَکَ عَمَّا

۱۰۴ مَعِ مَعِ عَلِی السَّلَامِ نَبِیْتُهُ اسْتِ دَارَنْدِه رَا جَادَوِی رِزْیَانِ

نِیَايِ کَار کُنْدُو تَرِی اَز وِی دِر دِل مِرْدَمَانِ اَفْتَدِ بَر مَانِ

مَعِ مَعِ مَعِ مَعِ مَعِ مَعِ مَعِ مَعِ مَعِ مَعِ مَعِ مَعِ

یا اَصْبَاوَتِ الَّذِی بِرِزْقِ مَنِ یُثَابِ بِخَیْرِ

حَسَابِ مَا بَقِیَ اِلَّا اَدْوِیْهِ صَبُو کُتِ

اِبْنِ تَابِیْتِ کَ مَحْمُودِ سُلَیْمَ رُو زِ جَنکِ یَخِیْدُو تَمَرِ یَاوَتِ

وَفِیْ حَکْمِ شَدِ مَر کَ بَر مَحْمُودِ دَارِدِ بَر مَحْمُودِ دَارِدِ بَر مَحْمُودِ

بِی شُکْرِ بَر مَانِ حَقِ سَبْحَاءِ وَ تَغَايِ یا طَهْرِ حِ الَّذِی

نَجَا مَدِی الْقَوْمِ الظَّالِمِیْنَ اِبْنِ تَابِیْتِ کَ مَحْمُودِ

بَغَا مِر عَلِی السَّلَامِ بِر حَالُو تِ کَار زَار کِرُو بَر کُتِ اِبْنِ تَابِیْتِ

وَفِیْ یَاوَتِ بَر مَانِ حَقِ سَبْحَاءِ وَ تَغَايِ یا طَهْرِ حِ الَّذِی

رَافِعِ اِلَی اللّٰهِ جَا تِ وَ یَحْیِی اِلَا مَوَاتِ اِبْنِ

نَاسِیْتِ کَ سَیْمَانِ بِغَا مِر عَلِی السَّلَامِ بِر مَکِیْنِ دَاشْتِ مَمْلُکَتِ

مَعْرِیْدِ وَ دِیَوَانِ وَ بَر مَانِ بَر مَانِ شَدَنْدِ مَر کَ بِر مَحْمُودِ

اَوْرَا سِیْبِ نَظَرِ کَ سَیْمَانِ وَ تَوَا کُر کِرُو دُو عَنِی مَصَاحِبِ دِیَلِ

یا طمعوا عنج الذی یغفر و یغفو عن
 الخا طیب این نایب که حجت بخاطر و خیر حسرت بر
 بیوسته بخواند و یا بر خود واجب دانند و یا
 بدین آید و کسی بخواند و یا مستحق گوید
 الذی یعملوا شر و العذاب الیه این نایب
 که غیر لیل علیه السلام می خواند چند آنگاه در عذاب گذرد
 بی زحمت و بفرمان حق سبحانه و تعالی مجرب و آزموده که به شده
 است معجزات یا موطئ الذی
 ارفع منه این نایب که از هم نامیاه معجزات
 بخواند یا بر خود دارد از ختم سلطان و بزرگان و شرف
 و دکان این باشد انیت یا طفا حائق الذی
 یجی الاطفال و المساکین این نایب
 بزرگ از خلق شدن آب و سوختن آتش این کرده اند بزرگان
 حق سبحانه و تعالی مجرب و آزموده اند یا ابد و شدای
 الذی هو غیاث المستغیثین این نایب
 که برکت این نام در ماندگان راحت یا بند و بخت خلق عزیز باشد
 بزرگان

الَّذِي خَلَقَ الشَّمْسَ
الْقَمَرَ الْمَطْلُ وَالْقَمِي يَا مَسْلُح
عظيم است که به وی افتاب و ماهتاب نبشت اند که ا
خوانند او را هیچ بدای وافی نرسد و عزیز باشد به
حق سبحان تو ای محب و از مرده اند یا طوطی
رفع عن الناس **كل**
و این جمله این است که از اسماء بدای بعد برده
این نام خوانند و یا بخود دعا دهد و از هم بپاها و اف
ایم باشد برسان حق سبحان و تعالی محب و از مر
شده است یا شملونی الذی نجاعه کل کعبه
خیر الله فی الخیاتی یا من لا یبای یا
یا صمد یا حی یا قیوم یا وایم یا ابد العظمی
یا فاع الله جات و تحی الاموات یا طوطیا
رد علی سلمان ملکه و هو دافع کل بلا و امة و ال
اسمعی یا معونی یا مالک الذی خلق له دقا
بطوامعائکم اهو یا من هو هو یا من لا اله الا
هو و الله اعلم و الباقی یا خالق خالق یا حی یا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَعَلَى اَبْنائِهِمْ وَبَنَاتِهِمْ وَتَحَنَّنْ عَلَيْنَا
وَعَلَى الْخَلَائِفَةِ الْمُتَوَلِّينَ

وَعَلَى اَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَعَلَى اَبْنَائِهِمْ وَبَنَاتِهِمْ وَتَحَنَّنْ عَلَيْنَا
وَعَلَى الْخَلَائِفَةِ الْمُتَوَلِّينَ

اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَعَلَى اَبْنَائِهِمْ وَبَنَاتِهِمْ وَتَحَنَّنْ عَلَيْنَا
وَعَلَى الْخَلَائِفَةِ الْمُتَوَلِّينَ
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَعَلَى اَبْنَائِهِمْ وَبَنَاتِهِمْ وَتَحَنَّنْ عَلَيْنَا
وَعَلَى الْخَلَائِفَةِ الْمُتَوَلِّينَ
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَعَلَى اَبْنَائِهِمْ وَبَنَاتِهِمْ وَتَحَنَّنْ عَلَيْنَا
وَعَلَى الْخَلَائِفَةِ الْمُتَوَلِّينَ
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَعَلَى اَبْنَائِهِمْ وَبَنَاتِهِمْ وَتَحَنَّنْ عَلَيْنَا
وَعَلَى الْخَلَائِفَةِ الْمُتَوَلِّينَ

سبحی که علی که خور و بیار و خور و بیار
دویم

کسر و یا باد کاو بدهد بپیت و ذن باقی کن
 بود و بپیت بیارد پوست درخت که هر مقدار بپیت
 رو یک سیراب بچکد و در هر یک بید انجیر بچکد و در هر یک
 سنور کیرد بالا از آن با چکل حب کیرد در میان و در هر یک
 اچل اشجی که تب دعد بعد بیرون آرد کل و سرکین شود
 دود کند و در حمام نعل بشیدد همان سیر کم بار یا دست
 بیرون عزماد کاو و ما که چون سرد شود در حلق آب ریزد
 بدین روش تا سه روز چنان شود از کرسنبا که هیچ چیز
 نماند و سرد علق خود این یکی از عجایب است امتحان کرده
 شده است بیارد دهری و اندامی متساوی از هر یک
 هم به با این هم اسس کند تا نیم سیر در غر سنور بدعد یک یک
 هفته بپاک شود او ان بود که او را کلسا کلو بچ بود
 خنام بزد آب بزنکند بود غمک اما سید و سد نتواند رفت
 هم روزی رفت و بپیت بیارد دو درهم آبکنه اصل
 بران و پوست ریخت کلم و سندی و گاه کند اندام
 سالم از هر یک ده هم بار یک اسس کند و در دین سیراب کم
 اسس کند و آب از ارد و بپیت و ذن تا سه روز یا

در آن طرفه کلوح دفع شود موجب است

علامت او آن بود که این حسنه و عیبی خنجر و حوسن
بر زمین نه اندازد با بجا خویش می نهد و به نشن و اکرم بود
علاج او آن بود پیاد و سیه اب جاه و دوسیم شاپ که و نیم
سیر کرد به و جهان و نکره ارد کدم و بیداریم خون و دوزخ
سپیده مرغ جله بکجا کند در کوب اسپ ریزد نیکو شود بوی
کشتار بار و کشتیر و بکیر بد در دوزخ و به از دوزخ
شود بیالایر و کوی اسپ اندازد نیکو شود عیبی بزم
بار و دوزخ و جری و نکره شود از حور که درم
کرده درم درم و دوزخ و نکره بیا میزد و شاه کند با حال بکشا
و اگر در نکره نکره ده کین هم بدین و ذن نکره با شب معاصی
بیش ابره نطقت هر کار نشود اگر علاج عاجز اید اید
این است بخواند بعد بر زبان حق سبحان و تعالی بگوید
ایست ایست ایست بسم الله الرحمن الرحیم اللهم
فلو هم مربع ذکری کا الحجاره او انشد قصه علاج
اسبی و به دشمن دوزخ و علامت او آنست که از بینی او آب
آید و از چشمها او آب بسیار دوزخ و از سینه او

سنت که برای و آنروزه اسکرده سبب شکر گرامی

از حق است و برین در حال نیکو شود بفرمان حق سبحان و تعالی

نموده و حج و کوفه و عمل از هر یک شش فرسخ یا یک کسره

یا ب شکر گرامی از حق است و برین در حال نیکو شود بفرمان حق سبحان و تعالی

در هر یک شش فرسخ یا یک کسره یا ب شکر گرامی از حق است و برین در حال نیکو شود بفرمان حق سبحان و تعالی

در هر یک شش فرسخ یا یک کسره یا ب شکر گرامی از حق است و برین در حال نیکو شود بفرمان حق سبحان و تعالی

در هر یک شش فرسخ یا یک کسره یا ب شکر گرامی از حق است و برین در حال نیکو شود بفرمان حق سبحان و تعالی

در هر یک شش فرسخ یا یک کسره یا ب شکر گرامی از حق است و برین در حال نیکو شود بفرمان حق سبحان و تعالی

در هر یک شش فرسخ یا یک کسره یا ب شکر گرامی از حق است و برین در حال نیکو شود بفرمان حق سبحان و تعالی

در هر یک شش فرسخ یا یک کسره یا ب شکر گرامی از حق است و برین در حال نیکو شود بفرمان حق سبحان و تعالی

در هر یک شش فرسخ یا یک کسره یا ب شکر گرامی از حق است و برین در حال نیکو شود بفرمان حق سبحان و تعالی

در هر یک شش فرسخ یا یک کسره یا ب شکر گرامی از حق است و برین در حال نیکو شود بفرمان حق سبحان و تعالی

در هر یک شش فرسخ یا یک کسره یا ب شکر گرامی از حق است و برین در حال نیکو شود بفرمان حق سبحان و تعالی

در هر یک شش فرسخ یا یک کسره یا ب شکر گرامی از حق است و برین در حال نیکو شود بفرمان حق سبحان و تعالی

در هر یک شش فرسخ یا یک کسره یا ب شکر گرامی از حق است و برین در حال نیکو شود بفرمان حق سبحان و تعالی

در هر یک شش فرسخ یا یک کسره یا ب شکر گرامی از حق است و برین در حال نیکو شود بفرمان حق سبحان و تعالی

در هر یک شش فرسخ یا یک کسره یا ب شکر گرامی از حق است و برین در حال نیکو شود بفرمان حق سبحان و تعالی

آنچه گفته باشد و نیکبختی این دعا را در
 آب بخواند و بدهد بیکل محبت باید بر همان خداوند تعالی
 نام شنبه همین دعا سه دکان بار بخواند دعا انبیاست
 بسم الله الرحمن الرحيم ادعای الزام
 در بین الناس و یستحق انکه حکیم که خواهی بخواند
 از یک پنج او نیک و زبیره سپید اس کند با و در خود بخواند
 نیکو شود بر همان دعا سپید و تعالی بیرون رسد چون بیرون
 زده باشد بر او اس او کمال کوهل و کوه اس کند بر او
 محبت کند اما اس فرود شین بر جوده از داخ خم کند ایضا
 محبت دارد به زده شده است بدین یک صبر و صبر
 بیاید و با آن از او بگوید و بیرون آید از این تمام است
 بعد از آن از سر حرات که جری می آید و اما از تعالی
 رسانیزد که هر روز همین حکم داد و نیک صفت با و تا غول
 حریف شود بر دور نیکو شود بر همان حق بیاید و سلی بخیز
 و از روی کرده شده است نه شنبه بیاید و غول خود
 در جام نازی بیکد بند نیکبختی در مکتوبی آب بنده
 چه از غول خشک شود گناه بر خشک کرد در آن حق

نیز از حریف و از هر دو کینه شد و اندک و اندک
کلام گشتام اسپ که بوی داد و خود را و این شکل بز و کوه و دریا
بیشتر و در کردن است بنام مطلق خشک کرده
و در سجده و تعالی بعد هفتم روز از کردن اسپ فرود
نیز و بی ندد و ندانها اسپ بر وید و آب خشک
و در حق سجده و تعالی محبت و از مرده و اصفهان
و در ۱۵۸ است اینست

۴۰	دعوی لا اله الا الله محمد	۱
۲	رسول الله و بحق سلیمان	۶
۷	بن داود و بحق مرشد و کرم	۲

بر جهان نیک و سوزن هفت دعا خواند
در هر دو بخش اسپ کند دعا معظم و بکرم نیست
بسم الله الرحمن الرحیم اسپ بن و بسم الله
اسکن و بعزة الله اسکن و بقدره الله اسکن
و بحلال الله اسکن من الزان ما هو شفا و رحمة
للمؤمنین و لا یذیر الا الظالمین الا حسنا الله بال

سعدت آب بیارد تخم معطر حکان بیاز
سیر تا محل معطر بود و بوی آن در بزمان حق سبحانی
معطر و از موه کرده شده است چنانکه اگر در
مواضعستان رحمت معطر و آن گفته باشد چاره
بیارد و هر که کند ما پاره کتبه و تمسک است
در وقت روزه پس همچنان که سر را با بند
و استوار شود درو بایستد از حیوان و از هر
سبب داغ نود در کند و بخار و بوی آن
در سر بر سر نهاده شود و استوار شود
و این آب بزمان حق سبحانی اگر کردن از
آن که در شده باشد کتبه و بر کتبه نهاده شود
خود حق سبحانی بود بزمان خداوند تبارک و تعالی
دیگر آب را با در این هر روز دوکان سیرت که بدهد
نکوشد و از موه کرده شده است
و خنک است بیارد و دهنا خشک در آب ترکند چند
نالی بدهد شب نکوشد دیگر بیارد از آن و
در آب ترکند از آب حلالی در شب بدهد شود بزمان

و حاکم تعالی اسب را ستم خنکی ظاهر شد

در دشت لیکن بر سر کاوید که در آن مخلوط

شد و دوگانیم قند کف بدهد صفت یابد ۱۳۸

لاخری اسب چون خواهی که اسب را فربه کند

بدا بقیاس دوسه در میان دلیله بدهد

در عوار زمستان نوز میان چند روز فربه شود

دام مناسبت فاسده مکه درون

می شود دو فاه و دایم مراد خورد دفته شود

نیم سیرمند یا نیم سیر جوان نیاید کند بیابان

نکاهدار و با مال افسانه غله کم کند اسب

نقدی ممکن نیز دود محبت است

را فربه زحمت می دهد قند و آب که بکجا بگوید

و همچنان بر لایق نیستی خوردن دهد بغیر پرو

رسوفه بمعیه نوع نمی رود بوست ارکان

کویند در میان دلیله بدهد دفع شود عظام

و نه اندر زود زود گیر کند نیز بار که برود

بدر بعد از آن صاف بنشانند و اندر سبید

در این آب اندازد سه روز بدهد نیکو شود
 و خبیثه آب بیارد بیون حیثی بدهد و عیود یا
 بکسر شیر او نیکو کند مقدار و بدوی آب اندازد و کله
 تر شود با صیاد این آب سه پیلد بناتند از آن در حد
 اگر خواهد خورد اولی باشد و پانزده ساله
 خیر نباشد که پله اندارد نیکو شود و عیود
 سال اسبی که دیرت با آب آرد و در سال
 هفت مرتبه از دین آب ببرد و صفت کرده و نیکو شود
 که این دانه بخواه و از مری که داده و بدان ما چلی
 کرده باشد نیکو شود و نیکو شود و نیکو شود
 یا عجب است که در این مالدی و در این مالدی
 بسم الله التاء بسم الله التاء صلی الله علیا حاتم الانبیا
 و رسول الاصفاء حکمت دوا جدا از این دوا از هم بیست
 بود و در ویدن کام بیارد دندان مان که نیکو شود
 آب بنده چنبد اگر کسی بداند هیچ اسبی از او پیش
 نهد و ماد بیان کرده خود را قبول نکند و شیر نهد
 بیارد کوه و نمک و شعله یکجا کند با یک دانه و از آن دانه
 اندام

نماید آن را به پاان بدارد فی الحال قبول کند و شیر دهد

۱۳۹ ح ۱۰ است و از موده کرده ... اگر کره را خوب
بیرون آید موی در ر کند شیر اطلی کند و مرکز او را خوب بشوید

۴ ح ۱۱ راجع است به اصل روده ماد کاه و با کاهوینش در باغی

۵ ح ۱۲ موی دور کرده بندد بحد و بالا انجام بندد

۶ ح ۱۳ آه کننده شود هفت روز سه بدارد بجله

۷ ح ۱۴ اگر بانی یا دسه اسب موی

۸ ح ۱۵ خورد و باشد روغن سوزد هم کند و سرکین او تازه نیز گرم کند

۹ ح ۱۶ بنده بگویند دیگر علاج اسبی را که گفته ... باشد باره

۱۰ ح ۱۷ سیر و لیل در از هر دو آس کند اگر ... باشد هجده

۱۱ ح ۱۸ نمکند در پستان او نهد و اگر اسب باشد در نایزه او نهد کبیر

۱۲ ح ۱۹ بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد

۱۳ ح ۲۰ بوقان حق ... باشد و از موده کرده شده است

۱۴ ح ۲۱ بجز اگر کرم خود را آغاز باشد قیام ... کوشد

۱۵ ح ۲۲ کبیر آدم بدهد نیک شود و بکیر برک او که بساید با آب بخورد

۱۶ ح ۲۳ دفع شود دیگر علاج که ... اسب را اسب را کرده باشد

۱۷ ح ۲۴ و برک کاه روم باشد سار و کزب خالص و روغن تلخ یکجا نهد

بقیاس و لا کان ریم و رو دایح اسب بر مذکور و لحظه
بالا بدارد تا و دو دست بر سینه بکشد و به تندی
بلند شود و در علاج حیدر است غم اسب و با کرم
می رود و آن از کرم باشد باید که کینه وجود کند و نکند و
از کرمی باشد و هی ایستد بیاید کینه و مار و از این هر
راز و وجودش در حد و حال ایستد علاج و
فدر کج خیرا را از رخ طلا کن بک کشت و با سحر
نعل به و زهره و سینه که در سینه بسیار در
ملوث و حلاج از حریف اسب و در
حد بسیار بر کرم اسب بندد آن بر وقت در شش
ز کوش او بدرد و برینسان او در دهان و
نور کاو لا تشبیه معترضا و انبی ایم عنه گفته است هر که
انعام تمام بنویسد بر کرده اسب ببرد تا آن که در
نمل باشد هیچ بلای و آفتی و علفی و از حیثی در
دلاغر نشود و بدینم در حفظ الهی باشد این
بر خود دارد و یاد کرده اسب بندد بزود جنگ اسب خط
بود دشمن از وی هرگز ظفر نیاید نشن معظم که هر و مشهور
مح

بسم الله الرحمن الرحيم

عمر

بسم الله الرحمن الرحيم
يا الله لا اله الا الله محمد رسول الله

بسم الله

وفاها بزوجها، لبيدكم
اجمعين

عن زبور
في سورة
الاحقاف

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
يا الله لا اله الا الله محمد رسول الله

والحمد لله رب العالمين

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

نگهداشت آب از حجه علقه هوشیا

که حاجت آب گرفت سر تاویل جبراس

علیه مسلم گفت رخاء آب شد این عقوبت باو و بوی

در کرون آب بید و هرگز سرباید سوار او بوسه

باشد دان آب ز مصافی خنک زخم خورد

شکر میانی و ناحونه و تخم و سوجنت دندان

و در بر از طعنه این باشد

بدری آب دارد او را در

دوا و ال جلد و عا انق و سید معتمد و کرم

که است آب است

خیر احوال و احیاء که در سینه و مری

سبحان الذی هدانا لهذا که ما لم ندر

حافظ و م الرضی عن محمد بن یوسف و

بنا کرد کرده شده مذکور

ین هر دو یکی عمل دارد بزبان حق سبحانه و تعالی آخر تعویذ

بعضی است این و بقیه

لین

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

و خواب و بغضیات و روز نام و انستقی ساعت سعد است
یا بخس انت و روز نام بهاری که کدام اسبب اعده کرده

ست و مال عفواید بسیار است. و هژان شتمل بدو فصل کرده

سرحد و بی اسناد دعا بنده

با بنده از خراسان آورده اند بوجه هدیه بنزدیک سلطان
نور محمد یکتین غازی اناوالله بهمانه این زبان بنده
عجایب است و محسوس و ازوده است و حراند
اشن فضیله بسیار است و خصایز با کیز دارد نام
سلطان و امیر و اکابر و صد بزرگواران است. و معر بان پادشاه
بنزد خان کابو و دارند و یا و در خدمت دارند و الیه یاد
باشد قصد آن کند بدین بادشاه که این زبان بنده

شد ظفر ابد برمان حق سبحان و تعالی تکریم این زبان بنده
یامد و انعم دارد اگر بادشاه جابرو یا دشمن خویش
بدان نامه و صندوان فصل کند اول بدین تواند رسانید و از
هم سلطان از تیغ بران و اش سوزان و از غرق شدن و از
دیو و بری این باشد و از ما و کز حرم و از برنده و از
سیدان و غمزان و کاران و از شر خاصمان و از فتنه دنیا این
ند برمان حق سبحان و تعالی و در امان خدای تعالی باشد و دعا نیست
بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لاه
والله اعلم بالصواب

[illegible]

[illegible]

10

تذکرہ حضرت مولانا غلام فرید الدین

ایک شیعہ پروردگار

م. محمد كرد علي

در شهرت این کتاب از استاد

مجلس اول

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or title, located in the upper right quadrant of the page.

Handwritten text in Arabic script, located in the lower center of the page.

Small handwritten mark or text in the lower left area.

Small handwritten mark or text at the bottom center.

Vertical line of text or a signature along the right edge of the page.

145 ع. الخطه

21121

انہو تعالیٰ عذو کیسے ہمارو شہداء نظر آوے

نکاح و طلاق و مهر و نفقه و جلا و عیال و جراحتی و افتقار
و حران و غیره و بی کفایتی هرگز بر زبان حق سبحانه
با تو نماند علی حسب و ملاعده و بظلم و کرم ایستاد

دال	السجل
٧١٥	
خ	نصف
لا	ف

ز	ع	ا	ي
ر	ب	ا	و
ز	ع	ر	ز
ل	د	ي	ي

五

و کشف و حق و حق عقیق
و افتخار و طاعت آن و حاصلان طبع شوند انیت بسم الله
الحقیم الحزیم رب اشرف و المغرب لا اله الا هو
فاخذ و کبلا ... که این ده نام بنویسد بر ما تو خود
بداد جمله خاتم طبع او گردد بزمان الله تعالی انیت
... الحق ما شکک الولی ادرعی در سنا صفا
بسم الله الحزیم الحزیم رب ما به بدین
... و منانق و ستمه و او وجود
همه بر ما ... الله السلام حق کیم رب و هم
همیم عی هم لا اقول هم لم عی و هم لا یست تومنون
... ابن عیبت بر کاغذ بنویسد و در
... کافه زیر بیان کرد و این بر
... است بزمان حق صفا و تعالی الکرم
... و بیاورد و عظم و کرم انیت عظم الله
... بنویسد بموت گیرد در بازو
... کس بر حق او انکشت و خدا کر
... اردی برسد از رکعت این عزمت سخت

برای پیشرفت یافتن سلطان و امراء و بزرگان
هر که این تعویذ را بخواند دارد یار و خود نهد
وقت تکمیل زیر زبان گیرد هیچ ملاهی و افقی در روی
انز کند و از روی بزرگان و امره خور باشد نیست
بسم الله الرحمن الرحیم یا بنور فاسد

حنا اخلافا و عده لا یرکی له و اباک نعبد
و ایا آن نستعین لیس کند تبی و عده استعین العظیم
یا له لا اله الا الله عی روح الله سلوا و قورام

یا رحیم بر بکر یا ارحم الراحمین

این دعا بر خود دارد و یا عباد هیچ سجده و روزه
نی کار کند بخوان خدای است بسم الله الرحمن الرحیم
الله الله یا اله لا اله الا الله العلی العظیم الخالد

یا اله لا اله الا الله لا احد الا الله لا اله الا الله
الله ذو الجلال و الاکرام

یا بار این دعا بخواند و یا بنویسد بشود و جاز است
خود خالده است بسم الله الرحمن الرحیم الخوین سبک
و الترسخت قدمک الله غاب علی امره خفت

۱۳۰۲   ۱۳۰۲

[illegible][illegible]

کرد و زیاده جمله دشمنان است یونان حق به او وفا

عجب و از مود کرده شده است ایست

بنویسد هفت نام بنویسد در زیر کلاه

یا صد بیت بختان عهد در چشم مردمان عزیز و برادر باشد و این

بلام از محمد ابراهیم خلیل الله است که برای خلق بنشسته است

یا محشای الوطی الله یا سلطان یا الله یا و منای موصی

یا لباسا یا شد و نشا هر که

بنویسد: حور دارد

یا شد و این طلسم را جوئی

نبرد و با وی مرد و محبت کند و مملکت کرد و در فوج و حال بد

بیراست و در واکر در و خفت و خفت و خفت

حق سبحانه و نغای محبت و از مود کرده شده است و طلسم

ملک و معطر و مکرم و بیامد و اینست برادر

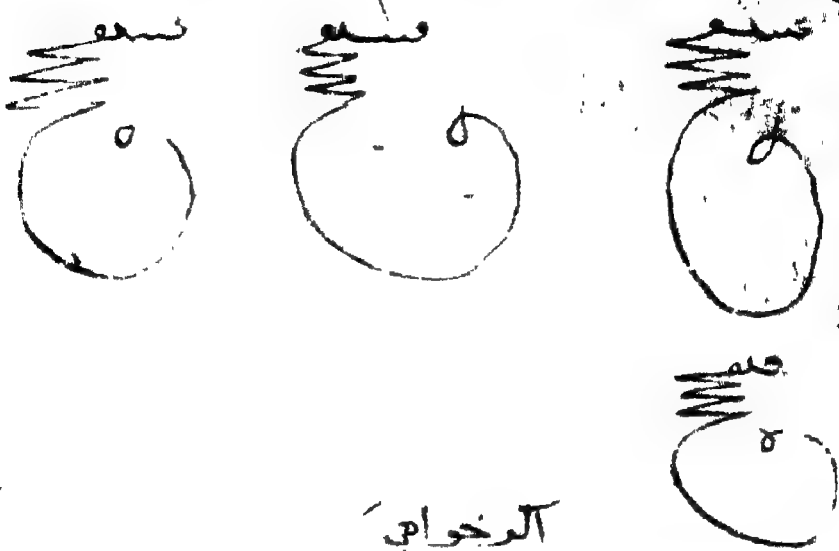
دیگر نوکراسه اعظم شرع باری نغای برین تفصیل

بر عصا موی جمله السلام بود برکت این نام جمله

فهرست

ما رو بند حضرت خواهر بنات مفتاح صغیری
 محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم

الرخاوی
 بیای که این عزم را بنویسد برسد پای
 شود بزرگوار حق سبحانه و تعالی مجرب اندیش
 کسب سحر و جادو و عمار

خوب این کرد و مبارک بود اینست و الا لا اله الا الله
 تعویذ دفع بلا و آفت

سید کسب
 ایام و ما ایام و ما ایام و ما ایام
 درین علاج علاج معده له بلد اعاده

بسم فلان بن فلان بنو یسید شک و زعفران و زعفران با
غلاب با نداند با نوبه از عشق تو در دانه کدو

الحسن الحکم المکرم الحی الیقوم الذی الکرم العجم
سپید کند و روز بسوزد و سارخ جراح بی خاله آنس که
بینه اقل الله الحاکم و الحاکم با ادم مرال حرد

باسم فلان بن فلان بنو یسید شک و زعفران با
بسم الله الحاکم و الحاکم با ادم مرال حرد
بسم الله الحاکم و الحاکم با ادم مرال حرد

بسم الله الحاکم و الحاکم با ادم مرال حرد
بسم الله الحاکم و الحاکم با ادم مرال حرد

بسم الله الحاکم و الحاکم با ادم مرال حرد
بسم الله الحاکم و الحاکم با ادم مرال حرد

بسم الله الحاکم و الحاکم با ادم مرال حرد
بسم الله الحاکم و الحاکم با ادم مرال حرد

بسم الله الحاکم و الحاکم با ادم مرال حرد
بسم الله الحاکم و الحاکم با ادم مرال حرد

بسم الله الحاکم و الحاکم با ادم مرال حرد
بسم الله الحاکم و الحاکم با ادم مرال حرد

دوغر ستر سیه آیت بلیت اول

۱۰۰۰ ۲۰۰ ۳۰۰ ۴۰۰ ۵۰۰ ۶۰۰ ۷۰۰ ۸۰۰ ۹۰۰ ۱۰۰۰

۱۰۰۰ ۲۰۰ ۳۰۰ ۴۰۰ ۵۰۰ ۶۰۰ ۷۰۰ ۸۰۰ ۹۰۰ ۱۰۰۰

سوختم در و جان فلان به فلان عیله حب فلان ب فلان

بلیت دوم

۱۰۰۰ ۲۰۰ ۳۰۰ ۴۰۰ ۵۰۰ ۶۰۰ ۷۰۰ ۸۰۰ ۹۰۰ ۱۰۰۰

۱۰۰۰ ۲۰۰ ۳۰۰ ۴۰۰ ۵۰۰ ۶۰۰ ۷۰۰ ۸۰۰ ۹۰۰ ۱۰۰۰

فلان به فلان عیله حب فلان ب فلان

بلیت سیم

۱۰۰۰ ۲۰۰ ۳۰۰ ۴۰۰ ۵۰۰ ۶۰۰ ۷۰۰ ۸۰۰ ۹۰۰ ۱۰۰۰

۱۰۰۰ ۲۰۰ ۳۰۰ ۴۰۰ ۵۰۰ ۶۰۰ ۷۰۰ ۸۰۰ ۹۰۰ ۱۰۰۰

بیا و بی فلان به فلان عیله حب فلان ب فلان

بنویسد بفرمان منصور عیله و بلیت کند در صحیفه

نام بفرمان منصور با حجاب بیا به ایت بفرمان خدا عیله

۱۰۰۰ ۲۰۰ ۳۰۰ ۴۰۰ ۵۰۰ ۶۰۰ ۷۰۰ ۸۰۰ ۹۰۰ ۱۰۰۰

آلر خواجه ککسي را از عشق خود ديده

تجی واردور پیاری بنویس ابن عیوبت را بر سغال

دای ناموسیده باشد در انش اندازه تا عجایب

می آید و موجب کرده شده است انبساط

6.1.11 V 9118 1000 30 10

مجلس

معلومہ بر فعل اس کے

۱۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشانی و چشم و گوش او بنام خود بود (ش)

المجلس العام للداوون

١٠٠ -

11-11-68

U. S. A.

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

کلیه آنچه خواهد شد شکل افینت باید که اول رقم بار می شود
 و هر چه بعد از اینست

شماره	اسم
دوم	سوم

و البته دیگر اگر خواهی باز دو سه بار و اگر می خواهی
 کن خدای و عداوت و آن به فلان قدر است و آن به فلان
 پس سبب آنکه در رسد از اعمال و در رسد از اعمال
 بنویسد عداوت و او را می افینت است الا امانه الله الرحمن
 و او به این لوه الله او و کس که می خواهد

و او به این لوه الله او و کس که می خواهد
 سبب در نشانی ابراهیم خداوند انشالله و دو

افتد که هرگز قرین نشود اینست
 با هم فلان نیست و آن
 اقدار انوار الله

این دعا را بخواند
 و بعد از آن دعا را در میان جگرهای خود
 طاب العجل العجل العجل العجل العجل العجل العجل العجل
 نور مناجای رود و شجاع
 تنی و لارا دوازده هزار بار بخواند آن برای مقهوری
 دشمنان سوده انا اعطی لها هفتاد و پنج
 ختم سوده لوح برای منافی دشمن هفتاد و پنج ختم
 مراب سوده مکتوب ختم کند این دعا خواند بسم الله الرحمن الرحیم
 سم باسم یله المناجات و یا خالق السموات و یا حسی
 الحام اعطی باسم الوهاب و یا قاضی الحاجات و یا دافع
 ... و یا کل شیء قدیر ...
 و در وقت یکبار بخواند ...
 و دشمنان محاسلان بیست بار ...
 هفتاد و پنج بار بخواند ...
 سوده طم بیت یکبار بخواند ...
 راست کفایتی را شاید نیم حاجت قهری است ...
 استعاره وال گاه و حل رات دشمنان یکی نماز پیشین شری ...

را شاید هم جاشت مرغ راجع و ششایی که از غایب است

شمس راست و یکی را شاید همان جیتی زعفران است

و یکی را شاید میان دو نواز عطار و دو راست و یکی را شاید

خل راست و ششایی یکی را شاید اول ساعت زعفران

و یکی را شاید هم جاشت عطار و راست و یکی را شاید

نقد زحل و یکی راست و ششایی یکی را شاید و یکی

راست و یکی را شاید شمس و یکی شمس مشرق راست

و یکی را شاید آخر وقت شمس راست و یکی را شاید

مالی اعلم چهار عیار کداس

الحام شده است و تاسه اوجیت و اگر دام سپهر احمد

و برای دفع آن زحمت خود صدقه حاجت

ت تا بر ثواب بر آفتند و این آورده

بیشتر بیماری از آن شود بجا می آید و

شده به روز گران دارد شکم درج کند و تمام اندام

طایفه چیز در حال باید داد کدام کدام

از رویا بالا آورد باشد و غلیم سبید و مکل شود

بست او سخت است بدو و این تصویر بنویسد

[illegible]

وقت زود شدن آن محبت نماید و در دهم مرغ نیت است و محبت نیت است

جیسے: یوں فرمائیے کہ ہر ایک مسلمان کو یہ معلوم ہونا چاہیے کہ

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16
17	18	19	20
21	22	23	24
25	26	27	28
29	30	31	32
33	34	35	36
37	38	39	40
41	42	43	44
45	46	47	48
49	50	51	52
53	54	55	56
57	58	59	60
61	62	63	64
65	66	67	68
69	70	71	72
73	74	75	76
77	78	79	80
81	82	83	84
85	86	87	88
89	90	91	92
93	94	95	96
97	98	99	100

1	2	3
2	3	1
3	1	2

این جدول در تفسیر این نوع نواری است که در دست است. به بند و خط اینها فرزند زاری و اینست

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰

و در هر یک از اینها یک عدد باشد که در هر وقت به بند و خط اینها فرزند زاری

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰

و در هر یک از اینها یک عدد باشد که در هر وقت به بند و خط اینها فرزند زاری

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

برادر دینی بنامید بر هفت ماهه کاغذ بدو در این تاریخ بفرستد و دیوارهای

بیت السطور والاسماء
و الف

و ۱۱۱
نویسید روز جمعه بوقت برآمدن آفتاب بنویسید از این خرد و مسکن و بختی که در
پس انداخته در جیم الله الله اله الهی العلی العلی

[illegible]

نوع دیگر مردانگی: **بیداری** و **غیر وقت رسیدن** (تسلی خاطر) و **خوابیدن**

محمّد	محمد	محمّد	محمّد
محمّد	محمّد	محمّد	محمّد
محمّد	محمّد	محمّد	محمّد
محمّد	محمّد	محمّد	محمّد

تونس

10-11-68

و در سال ۱۳۰۰ هجری قمری در روز شنبه ۱۳ شهریور ماه در
شهر تهران در محله کهنه بازار در خانه پدری خود
در سن ۹۰ سالگی درگذشت و در روز دوشنبه ۱۳ شهریور
ماه در آنجا به خاک سپرده شد و در آنجا
در آنجا به خاک سپرده شد و در آنجا
در آنجا به خاک سپرده شد و در آنجا

10

10

10

10

10

10

10

10

لا اله الا الله وحده لا شريك له الملك والذو الجلال والإكرام
وهو حي لا يموت ذو الجلال والإكرام بيد العز والموعد
كُنْزِي قَدِيرُ الْاَلَمِ اَجْعَلْ فِي قَلْبِي نُوْرًا وَفِي سَمْعِي نُوْرًا وَفِي بَصَرِي
نُوْرًا اَللّهُمَّ اَسْرِحْ لِي صَدْرِي وَبَسِّرْ لِي مَرِي اِحْلِلْ عَقْدَةَ مَنْ تَعَلَّقَ
اَللّهُمَّ رَبِّ الْحَدِّ كَلِّمْنِي كَمَا تَقُوْلُ وَجِزْ مَا تَقُوْلُ لَكَ سَنُوْعِي
وَتَصَلِّي وَتَحْيَايَ وَفَمَا يَ وَالْيَاكُ مَا يَ وَعَلَيْكَ تَوَالِي اَللّهُمَّ
اِنِّي اَعُوْذُ بِكَ مِنْ وَسْوَءِ الصَّدَقَةِ وَشَتَاتِهَا وَمِنْ
مَآبِ الْفَقْرِ اَللّهُمَّ اِنِّي اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا يَلِي فِي الْاَوَّلِ وَمَا يَلِي
مِثْلُهَا وَمَا يَزَالُ مِنْ تَهْلُكَةٍ وَمَا يَفْجِعُ فِيهَا وَمِنْ شَرِّ مَا يَلِي فِي الْاَوَّلِ
وَمِنْ شَرِّ مَا يَلِي فِي الْاَوَّلِ وَمِنْ شَرِّ مَا تَحْتِ بِرَأْسِي وَمِنْ شَرِّ مَا
لَدَيْ اَللّهِ اِنِّي اَعُوْذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا يَلِي فِي الْاَوَّلِ وَمِنْ شَرِّ مَا
وَجَاءَ نَقِيَّتِكَ وَجَمِيعِ سَخَطِكَ اَللّهُمَّ اِهْدِنِي اِلَى الْمَدِي وَاعِزَّنِي
فِي الْاٰخِرَةِ وَالْاَوَّلِي يَا حَرَمَةَ دَالِي وَالْبَسْمَةَ مِنْ قَلْبِي وَاَللّهُمَّ
قُوْلْ قَاتِلِي اَعْطِنِي الْعِشَّةَ اَفْضَلًا مِنْ شَرِّ مَا يَلِي فِي الْاَوَّلِ
بِسْمِكَ الْحَرَامِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَرَبِّ الْعَالَمِيْنَ

الآيات وفا طاسموات والارض

مُتَوَكِّلٌ عَلَى اللَّهِ فَتَسْأَلُكَ لِحَاجَاتِهِ وَحَاجَتُهُ
تَسْأَلُكَ فِي دَارِ الْبَلَاءِ إِذَا تَسَيَّبَتْ أَهْلُ الدُّنْيَا
لَا يَنْبَغِي وَتَهْمِي مَكَانِي وَتَقْلَمُ سِرِّي وَغَارِي
شَيْءٌ مِنْ أُمُورِي أَنَا الْبَائِسُ الْفَقِيرُ الْمُسْتَغِيثُ
الْوَحْدَانُ الْمُسْتَقِيمُ الْمُعْتَرِفُ بِذَنْبِهِ أَسْأَلُكَ مِنْ
وَأَتَهَمُ لَكَ ابْتِهَالُ الْمَذْنِبِ الدَّالِيلُ وَادْعُ
الْفَظِيرُ وَذَعَاةُ مَنْ خَضَعَتْ لَكَ رُكُوعًا
وَأَسْأَلُكَ عِبْرَةً وَرَحْمَةً لَكَ أَفْعَدُ اللَّهُ
يَسْأَلُكَ سَقْبًا وَكُنْ لِي رَوْفًا رَحِيمًا يَا خَيْرَ الْخَلْقِ
الْمُفْطِنُ أَهْلِي مِنْ مَدْحِ لَيْلِكَ نَفْسُهُ وَنَا
أَسْأَلُكَ الْمَغَايِبَ لِسَانِي فَأَلِي وَبِرَجَلَةٍ مِنْ
يَدِي أَسْأَلُكَ لَيْلِي أَفْعَدُ أَنْ دُتُّوِي لَمْ تَبْقُ
عَلَى الْإِعْتِدَالِ رَأْسُكَ وَجُودًا وَبِالْمَلَأَةِ الْكَرَمِ
الرَّحْمَنُ الْمَلِكُ أَسْأَلُكَ أَنْ أَلْبِغَ رَحْمَتَكَ
أَهْلِي أَنْ تَبْلُغَهُ بِمَنْ رَحْمَتِكَ وَسِعَتْ كُلَّ

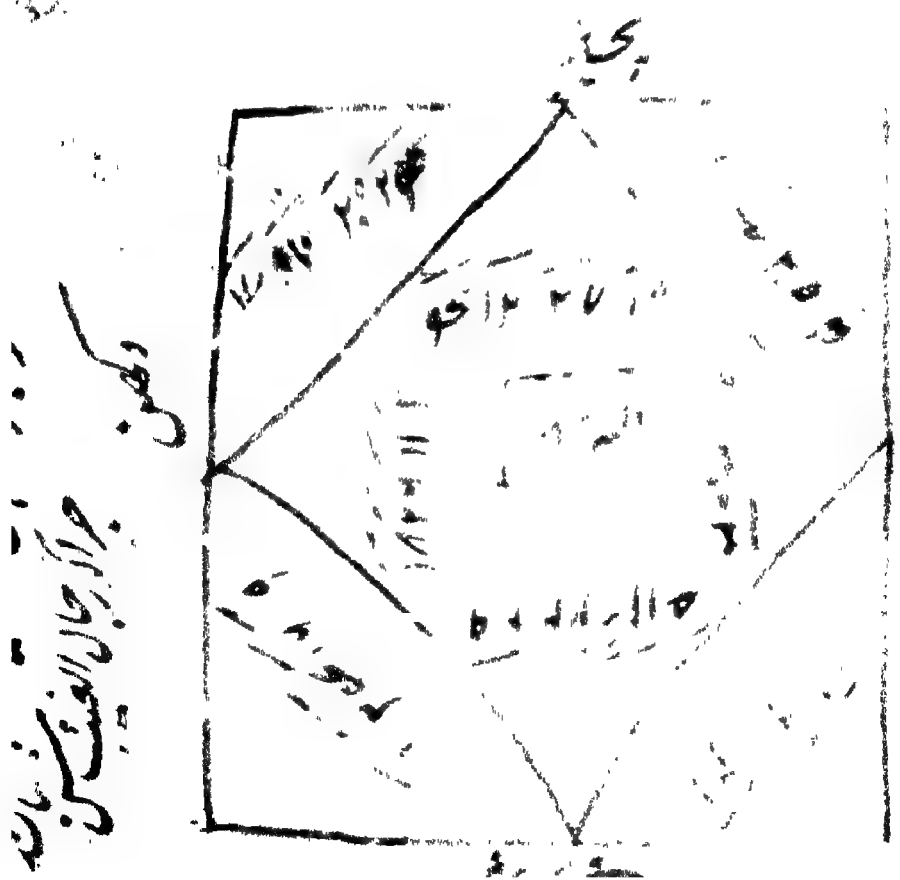
إلهي اذنبوكي ما
تأخذهما يا كريم إلهي أنت وأنا أنا العبد الذليل
وأنت العواد إلى المغفرة إلهي إن كنت لا ترحم إلا أهل البيت
فإني من يفرغ المذبذبة إلهي تحببت من طاعتك علي ويومئذ
لي معصيتك قصدا فسبكا ن ما أعظم جنتك عز والكبر
عفوكت عني فبوجوب محبتك علي وانقطاع محبتى وقصرتي
وعنائك عني إلا عرفت لي يا خير من دعا هادي وفضل
من أحسن ربي بزمته لا سلام وجرمته محمد عليه السلام أبو
عليه عرفت لي جميع ذنوبي وأضرقتني من موقفي هذا مفضو
مع وجهك لي ما سألت وحقور جاني في فيما تميت إلهي
دعوتك بالبراءة أرى عليته لا شرمي الرجاء الإلهي
تأخذهما إلهي أنت صانع العبيد بعد مفرد بدو خضع
إلهي مستلزم حرمه منضج البك من عمله تأيب اليأس
من قتراف مستغفرك من ظله مبتهل البك في العفو عنه
طاب لك في نجاح حواريه راجي البك في موقفه مع كثرة
ذنوبه فما ملأه كل عي وولي كل مؤمن من حسن من خلت ذنوبه

وَمِنْ أَسْمَاءِ الْمُؤْمِنِينَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ اللَّهُمَّ إِنَّ
أَفْخِنَا وَسَلِّمْ أَرْخِمْتَ وَأَبَاكَ أَمَدْنَا وَمَا حَيْدَكَ طَلَبْنَا وَلَا
تَعْرِضْنَا وَبِحَبْلِكَ رَجَوْنَا وَمِنْ عَذَابِكَ أَسْتَفْقِنَا وَلِسِتِكَ الْإِيمَانُ
يُفِيهِ يَا مَنْ يُلَاقِي حَوَاجِ الْمَسْأَلِينَ وَيَعْلَمُ صُمَايِلِ الضَّامِتِينَ يَا مَنْ
لَيْسَ لَهُ مَرَامٌ يُدْرِكُ وَيَا مَنْ لَيْسَ لَهُ تَوْقُودٌ خَالِقٌ حَيْثُ وَيَا مَنْ لَيْسَ لَهُ
وَزِيرٌ يُؤْتِي وَلَا حَاجِبٌ يُرْسِي يَا مَنْ يُرِيدُ أَدَا عَلَى السَّوَالِ لَا يَمُوتُ
وَجُودٌ أَوْ عَلَى كَرَمٍ لِيُجَالِجَ إِلَّا تَفَضُّلاً وَاحْسَاناً الْهَيَّا أُنَا
لِكُلِّ ضَعِيفٍ قَرَابَةٍ وَمِنْ أَضْيَاءِكَ مَا حَاجِلُ قُرْبَانٍ وَأَنْتَ بَعْدَ ذَلِكَ
أَنْ لَوْ وَفَدَكَ زَمَانَةٌ وَلِكُلِّ رَايِرٍ حُرْمَةٌ وَلِكُلِّ سَائِلٍ عَطِيَّةٌ وَلِكُلِّ
مُسْتَرْجِعٍ رِجَاءٌ وَفِي ذَلِكَ رَحْمَةٌ وَلِكُلِّ رَاغِبٍ رِغْبَاءٌ وَلِكُلِّ رَاغِبٍ تَوْبَةٌ وَفِي
إِلْبَاكِ عَفْوٌ وَلِكُلِّ مُتَلَمِّذٍ رِجَاءٌ وَفِي ذَلِكَ نِعْمَةٌ وَلِكُلِّ رَاغِبٍ تَوْبَةٌ وَفِي
وَقَدْ نَا إِلَى بَيْتِهِ الْإِيمَانُ وَوَقَفْنَا فِي هَذِهِ سَاعَةٍ عِزِّ الْعِظَامِ
وَشَاءَ مَدْنَا هَذِهِ الْمَشَاهِدَ لِمُرَامِ رَحْمَتِنَا عَنْكَ فَلَا تَحْبَسْ
رِجَاءَ مَا أَلْهَمْتَ أُنَا بَعَثَ النِّعَمَ حَوَاجِلَ الْعَمَائِتِ أَلَا نَفْسُ بَدَنٍ نَجِ
بِهِكَ وَأُظْهِرْتَ الْعَيْنَ حَتَّى يَطْفِئَ بِصَوَابِكَ بِحَبْلِكَ وَنَاءُ
الْمِنْ حَتَّى عَرَفَ أَوْلِيَاؤُكَ بِالنَّقِصِيرِ عَنْ حَبْلِكَ وَأُظْهِرْتَ

أَيُّهَا ابْنَ مَرْيَمَ اقْنُتْ لِنَا حَقَّ نَبِيِّنَا وَإِنْ أَدْرَاكَ أَنَّكَ كُنْتَ تَتْلُو مِنْ دُونِ الْكِتَابِ فَتُلْقِي الْقَدْحَ الْكَبِيرَ
فِي خَضَعٍ كُلِّ يَوْمٍ لِعَرْشِكَ وَعَسَى التَّوَجُّعُ لِمُحِبِّكَ إِخَالَسًا
بِأَدَلِّ حَلَّتْ وَأَمَّا هَكَذَا وَإِذَا أَحْبَبْتُ فَاغْتَضَلْتُ وَقُلْتُ وَإِذَا
صَبَبْنَا سَارَتْ وَإِذَا أَلَذَّ بِنَا عَفَرَتْ وَإِذَا ادْعَوْنَا أَجَبَتْ وَبِنَا
رَبَّنَا سَمِعَتْ وَإِذَا أَقْبَلْنَا إِلَيْكَ قَرُبَتْ وَإِذَا دَعَوْنَاكَ رَدَدَتْ
فَمَا أَلَمَتْ فُلْتُ فِي بِنَا بِكَ الْمُبِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَاتَمِ
النَّبِيِّينَ قُلْ لَدُنِّي كَسْرٌ وَإِنْ يَنْتَهَوْا يُغَيِّبُ اللَّهُ مَا قَدْ سَلَفَ
فَإِنْ رَضَاكَ بِعَهْدِهِ الْأَوَّلِ كَلِمَةُ التَّوْحِيدِ بِعَدْلِ الْحُجُودِ فَإِنَّا نَشْهَدُ
بِالتَّوْحِيدِ مُحَمَّدِينَ وَنُحْمَدُ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِالرِّسَالَةِ مُحَمَّدِينَ
بِالرِّسَالَةِ بِهَذِهِ الشَّهَادَةِ سَوَالِفِ الْأَجْرِ أَمْرٌ وَلَا تَجْعَلْنَا حُظَا قَدِ
لَفِضٌ مِنْ سَخَاةٍ دَخَلَتْ فِي الْأَنَامِ أَمَّا أَنْتَ أَحَبُّتَ لِقَابِ
بِكَ يَحْتَقِرُ مَا صَدَّقَ إِيْمَانُنَا وَنَحْنُ بِسَيِّدِكَ قَانِتٌ وَسَيِّدُ
بِالْقَضَاءِ وَاعْتَمَدْنَا وَإِنَّا أَمَرْنَا أَنْ تُشْهَدَ قِيَامُ قُرْبَانِنَا وَنَحْنُ
فَقَرَارُكَ وَأَنْتَ أَحَقُّ بِالْقَضَاءِ فَتَضَدَّ قِيَامُنَا وَصَبَبْنَا بِالْعَفْوِ
عَمَّنْ ظَلَمْنَا وَقَدْ ظَلَمْتَ أَعْسَى وَأَنْتَ أَحَقُّ بِالْكَرَمِ فَأَعْفُ عَنَّا
رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَاجْعَلْنَا أُمَّتَ مُؤَيَّدَةً فَتَضَرَّعْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

رَبَّنَا هَذَا الَّذِي حَسِبْنَا فِي لَاحِظِ سَنَةٍ مِمَّا تَهَاجَرُ
 عَنْهُ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يَشْعُرُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ وَلَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ
 الْأَشْيَاءُ إِنَّهُ مَنْ لَا تَغْلُظُ الْمَسَائِلُ وَلَا تَخْتَلِفُ عَلَيْهِ
 الْأَلْفَاظُ يَا مَنْ لَا يَنْفَعُ الْفَخَاحُ الْمَلْحِينَ وَلَا تَضُرُّهُ مَسْأَلَةُ
 السَّائِلِينَ أَدِّ بَرْدَ عَقُولِكَ وَحِلَاوَةَ رَحْمَتِكَ وَاعْفُ عَنَّا
 قُلُوبَ الدُّنْيَا وَلَا تُنَادِنَا وَلَعَلَّيْنَا وَلَمَّا دُخِينَا وَجَنَرَانَا
 وَلَمَّا أَوْضَانَا بِالْأَلْبَاءِ وَلَمَّا يَرْجُو بَرَكَةُ دُعَائِنَا وَتَجَمُّعِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
 ارْحَمْنَا وَلَا تُعَذِّبْنَا اللَّهُمَّ قَرِّبْنَا وَلَا تَبْعِدْنَا اللَّهُمَّ أَعِزَّنَا وَلَا تَذِلَّنَا
 اللَّهُمَّ أَفْرِغْنَا وَلَا تَصْلُبْنَا اللَّهُمَّ انْصُرْنَا وَلَا تُخْذِلْنَا اللَّهُمَّ
 وَلَا تُؤَيِّرْ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ ارْضَ عَنَّا إِيَّاكَ زِدْنَا وَلَا تَقْصِبْنَا
 اللَّهُمَّ انْصُرْنَا وَلَا تُخْزِنَا اللَّهُمَّ أَكْرِمْنَا وَلَا يَهِنَّا اللَّهُمَّ ارْفَعْنَا
 وَلَا تَنْقِصْنَا اللَّهُمَّ كُنْ لَنَا وَلَا تَكُنْ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ احْصِطْنَا
 وَلَا تَفْضَحْنَا اللَّهُمَّ لَا تَسْلُطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَشْفِ بِرِضَانَا وَنُصْرَةِ
 الْمُسْلِمِينَ وَأَرْحَمَ مُؤْنِنَانَا وَمُؤْنِي الْمُسْلِمِينَ وَاقْضِ حَوَائِجَنَا

وَحَوَاجِ الْمُسْلِمِينَ رَبَّنَا تَوْفَّنَا سَلَامَةً وَلِقَاءَ الصَّالِحِينَ
 اللَّهُمَّ هَذَا الدُّعَاءُ وَمِنْكَ الْجَابَةُ وَهَذَا الْحَدُّ وَعَلَيْكَ
 السُّكُونُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ
 مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الْمَقَرَّةِ
 صَلَوةً دَائِمَةً تَامِيَةً لَا تَقْطَعُ لِمُدِّهَا وَلَا تَنْتَهِي لِمَعْلَمِهَا
 وَتَجْعَلْ لَكَ مِنَّا وَسِيلاً لِنَحَاجَ طَلِبَتِنَا إِنَّكَ وَاسِعٌ كَرِيمٌ
 رَاضٍ بِغُفُورٍ حَكِيمٍ شَرُوفٍ رَحِيمٍ

در باب جمع دشمین بعد از انحصار یا تضاد رتبه یا وضوح خواسته
اللهم صل علی محمد و آل محمد و امانیهم که مطلوب حضور
آرا از قائل اند

1	11	195	1
2	12	200	2
3	13	205	3
4	14	210	4
5	15	215	5
6	16	220	6
7	17	225	7
8	18	230	8
9	19	235	9
10	20	240	10

سید احمد علی خان صاحب

1840

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

7	م
---	---

نیت نیست جائی بی نماز آن مکرده به سرایت بی نماز آن قبول لغت این دو نیت یعنی میدان
 این با نیت اگر چه بی کد و حجت و ارثی مراد و سرانی بی نماز آن در این نیت فاسد
 رکعتی بی نماز آن در رکعت بی نماز آن در دست بونی بی نماز آن در دست بونی
 در محضر بنیم روی هر کس بی نماز آن محبت به آن کس که در نماز آن در محضر بنیم روی
 نماز آن کس که بی نماز آن محبت به آن کس که در نماز آن محبت به آن کس که در نماز آن
 بلائی بی نماز آن محبت به آن کس که در نماز آن محبت به آن کس که در نماز آن
 قَوْلُهُمْ حَلِيمٌ فَلَيْتَ لَوْ كُنْتُ حَكِيمًا اِنْ شَاءَ اللَّهُ
 مُحَمَّدٌ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ يَوْمٍ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ عَدَاةٌ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ
 وَمِنْ آيَاتِ الْقُرْآنِ وَتَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَتَشْهَدُ أَنَّ
 مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ إِنَّ اللَّهَ وَآلَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَآلِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 الَّذِينَ آمَنُوا صَلَّوْا عَلَيْهِمْ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى

عَلَى وَصَامِ الْاَلْوَمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ قَعْدَتِكَ وَصَلِّ عَلَى جَمِيعِ
 الْأَنْبِيَاءِ وَرُسُلِهِمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الْكَاثِرِينَ
 بِحَبْلِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَبْنَاءَ دَوَادِ الْأَلَمِ وَفِيَّ بِالْعَدْلِ وَالْإِلَاحِ
 حَسْبِيَ السُّلْطَانُ الْإِيمَانُ مُعَرِّدِينَ عَالَمِيَّ نَفِيَّ بِأَدْنَاهُ غَاوِي
 حَسْبِيَ الْمَلِكُ وَالْمَلِكُوتُ وَالْإِمَامُ عَلَى الْعَالَمِينَ بِرُهُ وَعَدْلُهُ وَإِحْسَانُهُ
 اللَّهُمَّ اللَّهُ تَعَالَى يَدُكَ كَرِيمَةٌ وَدَعْوَتُهُ يَسْتَجِبُ لَكَ وَلِذِكْرِكَ اللَّهُ
 تَعَالَى بِحَبْلِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَبْنَاءَ دَوَادِ الْأَلَمِ وَفِيَّ بِالْعَدْلِ وَالْإِلَاحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَعَلَّكَ يَنْفَعُكَ اللَّهُ بِبَنِيهِ شَرَفَ التَّهَمَةِ بِشَهْرِ رَفِيعَاتٍ وَأَتْرَكَ عَلَى عَبْدِهِ الْقُدُّوسِ
 وَفَضْلَهُ عَلَى كُلِّ عِبَادَةٍ تَلَاوُحَ لَعَلَّكَ وَلَقَدْ رَجَعُوا الَّذِينَ قَامُوا عَلَى النَّارِ فِي
 نِشَابِجِ عِبَادَةِ الرَّحْمَنِ وَكُتِبَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ الْإِيمَانُ بِالْمَعْبُودِ وَالْإِحْسَانُ

وَجَعَلَ شَهْرَ رَمَضَانَ أَجْمَعَهُ لِقَعَارِ الْإِسْلَامِ وَالْإِيمَانِ وَتَقَيَّدَ فِيهَا بِالسَّلَامَةِ
 وَالْأَمَانِ مَرَدًّا أَنْ مِنَ الْحَقِّ وَالشَّيْطَانِ وَأَدْرَبَهَا إِلَيْهِ مِنْ الْمَعْرِفَةِ
 الْإِلَهَةِ أَنْ تَحْتَضِرَ عَلَيْهَا جَعَلَ شَهْرًا مَبَارَكًا لِلْبَرِّ وَالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ
 فَكُنْ مُوجِبًا لِلزَّكَاةِ وَالزَّكَاةِ مِنْ بَيْنِ الْعِبَادِ وَتَسْتَبِيحُ الْإِسْلَامَ وَالْإِيمَانَ
 لَا تَسْتَبِيحُ إِلَّا دَائِمًا لَدَى اللَّهِ بِتَقْوَاهُ وَتَسْبِيحُهُ بِتَقْوَاهُ
 دَائِمًا لِقَاءَ مَنْ لَا يَفْزُقُ مِنْهُ الْكُفْرَ وَالشُّكُوكَ وَالشَّكَّ وَالشَّكَّ
 الْقَادِرُ إِلَى طَرِيقِ الْبَرِّ وَالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ وَالْإِيمَانِ وَالْإِسْلَامِ
 وَالْبَيْتِ النَّاسِ بِقُوَّةِ فَدَعَا لَهُ شَهْرًا وَتَسْبِيحًا فَتَقْوَاهُ الْإِسْلَامَ
 صِيَامَهُ وَيُفْهِمُ الْبَرَّ الْإِيمَانَ وَتَقْوَاهُ بِمَا رَسَلَهُ تَعَالَى إِلَيْهِ وَهِيَ سُبْحَةُ
 الشَّيْطَانِ وَقَدْ اخْتَرْنَا فِي سُبْحَةِ الصُّبْحِ مَا أَحْبَبَ إِلَى الرَّحْمَةِ وَالْإِيمَانِ
 الْعَقْدَانِ وَعَلَى إِلَهٍ وَاضِحٍ رَجَاءُ الرَّاسِدِينَ تَهَادِيَتِ الْمَهْدِيَتِ

مِنْ نَعْدِهِ حُصُونًا عَلَى السَّيِّئِ الْكِبَارِ وَمَعْدِنَ الْوَقَارِ صَاحِبِ رَضْوَانِ اللَّهِ

فِي عِلِّيِّهِ الصَّاحِبِ الصِّدِّيقِ وَقَاتِلِ الْكُفْرِ وَالزُّيُوفِ وَالْإِمَامِ عَلَى الْخِصَّةِ ^{الْمُتَّقِينَ} ^{مِنْ}

إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ وَعَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

أَبِي عَبْدِ اللَّهِ زَيْنِ الْعَدَابِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَرَبِّهِ الْمُسْتَجِدِّ الْحَبِيبِ وَالْمُرَادِ الْمُبِينِ

وَعَلَى سَائِرِ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَرَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ وَعَلَى أَمِيرِ

الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ فِي حَامِيَةِ الْقُرْبَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْإِمَامِ الْمُتَّقِينَ

وَعَلَى سَائِرِ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَرَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ وَعَلَى أَمِيرِ الْوَلِيِّ قَالِمِ بَابِ الْحَبِيبِ

وَعَلَى سَائِرِ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَرَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ وَعَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ^{مِنْ}

وَعَلَى سَائِرِ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَرَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ وَعَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْإِمَامِ الْمُتَّقِينَ

وَعَلَى سَائِرِ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَرَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ وَعَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْإِمَامِ الْمُتَّقِينَ

وَعَلَى سَائِرِ أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَرَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ وَعَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْإِمَامِ الْمُتَّقِينَ

يا ارحم الراحمين ورواه اللهم ارحم السلاطين الماضين
 اللهم على العدل والاحسان اللهم اجبه لمن حبا على ال
 والفضحاء والرهينة والبصر والبصر والاحكام الشرعية التي
 بها ونفذ من خلف من مجرد عباد الله ان الله بامرهم ما
 وايقنا ذى القربى ونهى من الفحشاء والمنكر والمعنى له منهم
 اذكر الله تعالى بذكره وادعوه يستجبه لكم ولذكره
 وجبروا ثم واهم والبر

اسموا ان شهر رمضان قد مضى ودفع وتولى مضى شهره
 ويكثر اعمالنا من الميثاق مضى شهر التراويح ودفع شهر
 شهر رمضان الفرات العراق يا شهر رحمان ارجع الوداع الوداع
 السلام عليك يا شهر لا من والامان ولا تشك منا الى ملك
 اياك عودا في شهر رمضان الوداع الوداع الوداع الله الوداع
 يا الله الوداع الله الوداع الله الحمد والسلام عليك يا شهر رمضان
 الكريم السلام عليك يا شهر رمضان السلام عليك يا شهر رمضان
 العراق السلام عليك يا شهر التراويح السلام عليك يا شهر التراويح
 الحيات السلام عليك يا شهر الحيات السلام عليك يا شهر
 عليك يا محبي الدعوات يا حي يا قيوم يا حي يا حي يا حي يا حي
 لا اله الا الله يا الله الوداع الوداع الله الحمد والسلام عليك
 وريخت ازمانا رمضان سلام مومنان سلام مومنان سلام مومنان
 بيايم يا بيايم يا شهر رمضان وودع كورفد آن مه
 بيايم يا بيايم يا شهر رمضان وودع كورفد آن مه

يا شهر رمضان يا شهر رمضان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مِنْ نَبِيٍّ قَدِيمٍ الْعَارِفِينَ بِسِرِّهِ الْهَدَىٰ يَدُ الْعُرَفَاءِ

لصَادِقِينَ بِوَرَعٍ
الْأَدِيَّةِ وَالْكَرْمِ عِبَادَةُ اللَّهِ

سُبْحَانَكَ يَا مَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَنِعْمَ الْإِسْلَامُ الَّذِي نُسَلِّمُ بِهِ عَلَى أَسْمَاءَ ابْنَةِ الْكَافِرِ

بسم الله الرحمن الرحيم

...وهم وحدهم يأتون من العواصم الجبان كما أخبرني آخر الزمان

لا بد من العلم بالدين والسير في شهر رمضان

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

وَأَمَّا مَا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ غَيْرِ آلِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ فَإِنَّهُمْ كُنُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ الَّذِينَ أَخَذُوا مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَشَرَكُوا بِإِصْرِهِمْ إِلَهُائِهِمْ وَاتَّخَذُوا أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَحْبَبَ إِلَهُهُمُ النَّارَ لَبِئْسَ الْأَوَّلِينَ

وَأَمَّا فِي مَرْحَلَةِ الْوَسْطَىٰ فَتُشْرَفُ بِالْحَوِيرِ

وَالْقَهْرُ وَالنَّيْمُ الْإِلَهِ الْأَوَّلُ آمَنَّا بِالْبَرَاءَةِ الْإِلَهِ الْأَوَّلِ وَالْقَهْرُ وَالنَّيْمُ

الْقَهْرُ وَالنَّيْمُ الْإِلَهِ الْأَوَّلُ آمَنَّا بِالْبَرَاءَةِ الْإِلَهِ الْأَوَّلِ وَالْقَهْرُ وَالنَّيْمُ

وَالْقَهْرُ وَالنَّيْمُ الْإِلَهِ الْأَوَّلُ آمَنَّا بِالْبَرَاءَةِ الْإِلَهِ الْأَوَّلِ وَالْقَهْرُ وَالنَّيْمُ

وَالْقَهْرُ وَالنَّيْمُ الْإِلَهِ الْأَوَّلُ آمَنَّا بِالْبَرَاءَةِ الْإِلَهِ الْأَوَّلِ وَالْقَهْرُ وَالنَّيْمُ

وَالْقَهْرُ وَالنَّيْمُ الْإِلَهِ الْأَوَّلُ آمَنَّا بِالْبَرَاءَةِ الْإِلَهِ الْأَوَّلِ وَالْقَهْرُ وَالنَّيْمُ

وَالْقَهْرُ وَالنَّيْمُ الْإِلَهِ الْأَوَّلُ آمَنَّا بِالْبَرَاءَةِ الْإِلَهِ الْأَوَّلِ وَالْقَهْرُ وَالنَّيْمُ

وَالْقَهْرُ وَالنَّيْمُ الْإِلَهِ الْأَوَّلُ آمَنَّا بِالْبَرَاءَةِ الْإِلَهِ الْأَوَّلِ وَالْقَهْرُ وَالنَّيْمُ

وَالْقَهْرُ وَالنَّيْمُ الْإِلَهِ الْأَوَّلُ آمَنَّا بِالْبَرَاءَةِ الْإِلَهِ الْأَوَّلِ وَالْقَهْرُ وَالنَّيْمُ

إِلَيْهِ رَاجِعُونَ مَقَرُّنَ بَصَائِرَ بَدِينِهِ رَوَّاحِينَ بِتَحْوِيلِهِ
قَبُولَ دَعَائِهِ فَرَّانِ مَسْنُونِ مَلَكِيَّةِ بَدُونِ نَعْبَةِ تَهْمِ وَهْوِ صَدْرِهِ
كَشْبِهِ انْدِرُودِ رِيحِ سَلَامِ حَارِبِ سَدُوقِيَّهِ مَغْفُورِ رَحْمَتِ كَلْبِ
وَكَبُورِ كِبَرِ مَعْفُوفِ وَجْهِهِ بَدِيدِ رُوحِهِ كَمِ مَرِيسَتِ بُونِ دِهْنِ
وَارَانِ نَزْدِ بَرُودِ عَرَشِ بَرُودِ مَسْجِدِ كَلْبِ وَنَشْتِ بَرُودِ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

لَنَا
بِهِ شَرٌّ وَأَمِنْ شَيْءٍ أَعْمَا
يُضِلُّهُ فَاذْهَبْ لَكَ

أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي تَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَأَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي تَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَأَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي تَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ

عَنْ أَبِي عَفَّانٍ وَكَانَ أَمِيرَ اللَّهِ الْحَلَبِيِّ وَكَانَ مِنْ أَهْلِ

آية الله العظمى في الدين والعلوم الإسلامية السيد محمد باقر المجلسي

... 100 ...

1940

المسألة الأولى في بيان ما في قوله تعالى

1. The first group of people who are likely to be affected by the proposed project are the local residents who live in the vicinity of the project site. These residents may be affected by the project in a number of ways, including increased traffic, noise, and air pollution. The project may also affect the local economy by creating jobs and increasing the demand for goods and services. The project may also affect the local environment by increasing the demand for water and electricity, and by increasing the amount of waste generated.

بسم الله الرحمن الرحيم

البريد رقم ١٠٠٠

سلطانہ و قاضی اعظم

العلماء والمصلحون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْحَقُّ يَكْفِي عِظَمَ كَيْفِ تَمْدُّ لَوْنِ اِمَامِ اَلْمَدِينَةِ عَلَامَةِ اَلْمَدِينَةِ

يَسْتَجِيبُ لَكُمْ وَيَذَرُكَ اللَّهُ الْعَالِي الْأَرْشِ وَنَحْمَدُكَ يَا كَرِيمُ

خطبہ نمبر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

4. لا اله الا الله والله البرّ الكريم

سَجَدَ سَجْدَةً تَقَرُّدًا وَاعْتِرَافًا وَتَوْضُّعًا بِالْعِظَةِ وَالْكَرَامَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَنَّانِ

يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ الطَّيِّبَةُ فِي جَوِّ السَّمَاءِ وَالْوَحْشِ فِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

سَمَاءٌ مَجْعَلُ اللَّحْيَةِ قَبِيلَةً لِلدَّامِ لِلَّذِي بَيَّنَّهُ مَبَارِكًا فِي الْأَيَّامِ

وَأَمَّا رُوحِي إِشْيَاقَ إِقَاتِهِ فِي جَمِيعِ عِبِيدِهِ الْكَرَامِ حَتَّى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ فِي كُلِّ غَيْمٍ مُمْشٍ لَّهُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ لَمْ يَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
الَّذِي فِي يَدَيْهِ الْمَقَالِدُ وَالَّذِي يَشَاءُ يُفْثِنُ أَوْ يُصَدِّقُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّعِبَادٍ يَعْلَمُونَ
وَلِلَّهِ الْغَنِيُّ وَهُوَ يُغْنِيكَ اللَّهُ إِنَّهُ يُغْنِيكَ عَنْهُ اللَّهُ وَهُوَ الْكَافِي
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَشَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا وَعَدَ وَعْدَ حَقٍّ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
قُلْ أَجْرِيَ عَلَى اللَّهِ يَرْزُقُنِي اللَّهُ فَهُوَ الْكَافِي
وَلِلَّهِ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ فَتَبْلُغُ أَرْضَ اللَّهِ وَهُوَ يُعْطِيكَ مِنْهَا مَا تَشَاءُ
أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
لَسَاءَ مَقَاصِرَ لِمَنْ رَجَعَهُ اللَّهُ إِلَى مَا يَلُوكَ الْأَفْئِدَةُ يُلَاحِظُونَ أَفْعَالَهُمْ
الْفُقَرَاءَ الَّذِينَ فِي أَيْدِيهِمْ أَصْنَافٌ مِنْ الْأَشْيَاءِ وَالَّذِينَ يُمِيقُوا الصَّلَاةَ وَالَّذِينَ
وَالنِّسَاءَ وَهُمْ عَنْ عَقَبَاتِ الْمَضَاجِعِ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الْفِتْنَةِ وَالَّذِينَ يَنْهَوْنَ
فَأَمَّا عَلَى الصِّرَاطِ مَطَايِلُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ زَكَاةً

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَ رَبِّهِمْ مَنْ يَشْفَعُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

بشماره سی و دوم و عید قربانی است و بوم نخست که مهتر بر ابراهیم خلیل الله علیه السلام

فرمود است که من و تو را در این روز قربانی کنی و من و تو را در این روز قربانی کنی

و من و تو را در این روز قربانی کنی و من و تو را در این روز قربانی کنی

و من و تو را در این روز قربانی کنی و من و تو را در این روز قربانی کنی

و من و تو را در این روز قربانی کنی و من و تو را در این روز قربانی کنی

و من و تو را در این روز قربانی کنی و من و تو را در این روز قربانی کنی

و من و تو را در این روز قربانی کنی و من و تو را در این روز قربانی کنی

و من و تو را در این روز قربانی کنی و من و تو را در این روز قربانی کنی

و من و تو را در این روز قربانی کنی و من و تو را در این روز قربانی کنی

و من و تو را در این روز قربانی کنی و من و تو را در این روز قربانی کنی

و من و تو را در این روز قربانی کنی و من و تو را در این روز قربانی کنی

و من و تو را در این روز قربانی کنی و من و تو را در این روز قربانی کنی

و من و تو را در این روز قربانی کنی و من و تو را در این روز قربانی کنی

و من و تو را در این روز قربانی کنی و من و تو را در این روز قربانی کنی

و من و تو را در این روز قربانی کنی و من و تو را در این روز قربانی کنی

و من و تو را در این روز قربانی کنی و من و تو را در این روز قربانی کنی

و من و تو را در این روز قربانی کنی و من و تو را در این روز قربانی کنی

و من و تو را در این روز قربانی کنی و من و تو را در این روز قربانی کنی

و من و تو را در این روز قربانی کنی و من و تو را در این روز قربانی کنی

و من و تو را در این روز قربانی کنی و من و تو را در این روز قربانی کنی

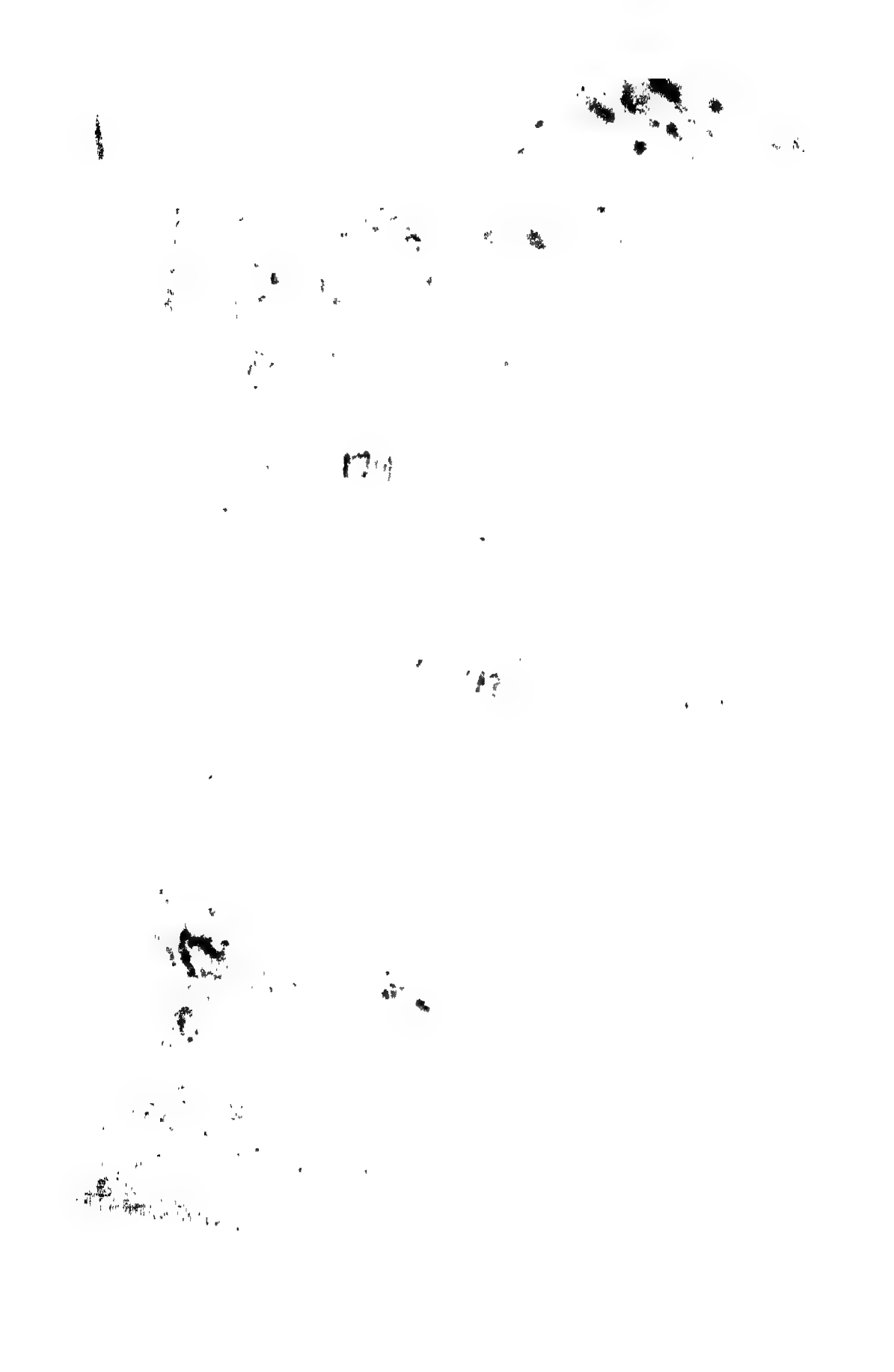
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله
الطاهرين
فإن من جملة ما ينبغي أن يعلم من شأنه
أنه قد بعث في كل أمة نبيًا
يأمرهم بما ينفعهم وينهاهم عما يضرهم
وإن من جملة ما ينبغي أن يعلم من شأنه
أنه قد بعث في كل أمة نبيًا
يأمرهم بما ينفعهم وينهاهم عما يضرهم
وإن من جملة ما ينبغي أن يعلم من شأنه
أنه قد بعث في كل أمة نبيًا
يأمرهم بما ينفعهم وينهاهم عما يضرهم

عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ زَيْنِ الْعَبْدِينَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الْمُؤْمِنِينَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ الْأَيْدِي كَانَ رَأْيُهُ مُوَافِقًا لِلْوَحْيِ وَالْكِتَابِ
وَعَلَى أَمِيرِ مُؤْمِنِينَ عُثْمَانَ بْنِ النَّوْفَلِيِّ الْمَطْمَحِ جَامِعِ الْقُرْآنِ وَنَبِيِّ أَمْرِ
الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ الْمُتَّقَى أَسَدِ اللَّهِ الْغَالِبِ تَحْدِثُ عَمْرًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
مُظْهِرِ الْعَجَائِبِ وَمُظْهِرِ الشَّرَائِبِ وَعَلَى وَلَدَيْهِ السَّعِيدَيْنِ الشَّهِيدَيْنِ
الْأَيُّمَيْنِ الْحُسَيْنِ وَآلِي عِنْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى أُمَّهِمَا تَعَالَى اللَّهُ
عَنْ الزُّهْرَاءِ وَعَلَى الْمُطَهَّرِ مِنْ الْأَذَى بِرِجْلِ الْحَمْدِ وَالْعَوَّاسِ وَمِنْ
السَّنَةِ الْبَاقِيَةِ مِنَ الْعَشْرِ الْمُنْتَهَى عَلَى سَائِرِ مُعَاجِرِينَ وَآلِهِ
وَصُورَاتِ اللَّهِ إِلَى عَالَمٍ بِمَنْزِلِهِ وَآلِهِ
وَعَلَى الْغَدِيدِ لَعْدِيدٍ مِنْ قُلِي وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
مَنْ قَعَدَ قَامَ وَمَنْ مَرَّ عَلَى جَبَلِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الْمُسْلِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَبَارِكُوا فِيهِ أَكْبَرُ مَا أُكْبِرُ
وَلَا يُغْنِي عَنْكَ كَثْرَتُهُ
وَلَا بَدَل لَهُ فِي مِيزَانِ
الْعِزِّ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
ذُو فَهْمٍ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي هَدانا لهذا
وَلَمْ كُنَّا لَهُ
لَا يَدْعُو بَدِيعَهُ
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
شَرِيكٌ فِي عِزِّهِ
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
مُشِيرٌ فِي أَمْرِهِ
إِنَّ اللَّهَ هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

مکتبہ دارالعلوم دیوبند
این کتاب در مکتبہ دارالعلوم
آفت زردانی، مکتبہ دارالعلوم
۱۲۰۱ ۱۷۱۵ ۵۶۱۵ ۵۶۱۵

مرکز تحقیقات و توسعه

موسسه تحقیقات و توسعه

موسسه تحقیقات و توسعه

06/07/2011

